

Suar tinta 20

● Revista editada pel Centre de Formació d'Adults Baix Montseny amb la participació dels i les alumnes

Presentació

És un plaer!

Un any més ens retrobem en el plaer de gaudir d'aquestes pàgines. El *Suar Tinta* ens relata l'activitat de l'Escola d'Adults i també ens exposa el treball que l'alumnat ha preparat per a l'ocasió. Us desitjo que gaudiu com jo he fet de la poesia de Martí i Pol, del racó de l'art de les classes de Dibuix i pintura, de les imatges de bells països remots, del treball sobre el nostre massís del Montseny... i de tants i tants temes interessants que ens ofereix la publicació.

En aquesta vintena edició de *Suar Tinta* cal felicitar a totes les persones que l'han fet possible ininterrompudament al llarg dels anys: professors, professionals de la comunicació i, sobretot, alumnes. Ja en tenim 20. Per molts anys!

Francesc Deulofeu
Alcalde

Editorial	2
Crònica d'una visita: Ja tenim acabat el nou centre Formació instrumental III	4
Miquel Martí i Pol Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/es	7
La singularitat del massís del Montseny Graduat en educació secundària	8
This is our class Anglès inicial	11
Les millors imatges de... Cursos d'acollida adreçats a dones nouvingudes i Català oral	12
La saviesa popular Formació instrumental C	15
La Biodiversitat es Vida. La Biodiversitat es la nostra Vida Formació instrumental A	16
El racó de l'art Dibuix i pintura	19
50è aniversari de la mort d'en Quico Sabaté Accés a cicles formatius de grau superior i a la universitat	22
Famous People Anglès funcional	26
La informàtica al nou Centre de Formació i Ocupació Sax Sala Informàtica	30
Ara que tinc vint anys... Formació instrumental II	32
Otras historias Castellà elemental	34
Col·laboracions	36
Informació del curs	37

Staff

Suar Tinta núm 20 - abril 2010

Revista del Centre de Formació d'Adults Baix Montseny
Ajuntament de Sant Celoni
Torras i Bages, 12, 1r - 08470 Sant Celoni (Vallès Oriental)
Tel. 93 864 12 25 - Fax 93 867 20 62
cfadults@santceloni.cat
www.santceloni.cat

La revista s'ha elaborat a partir dels textos i col·laboracions dels alumnes del Centre, als quals agraïm la seva participació. Aquesta és una revista plural, on tots els autors poden expressar lliurement les seves opinions. Per tant, les valoracions i judicis dels diferents articles pertanyen als seus autors, i no han de ser necessàriament compartides per l'equip de redacció ni pel Centre.

Edició i disseny: Ajuntament de Sant Celoni
Impressió: Gràfiques Arco

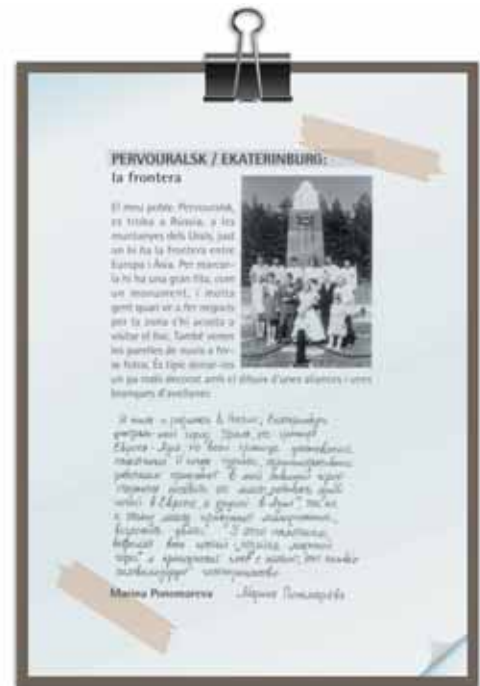
20 anys de la revista Suar tinta

Teniu a les vostres mans el 20è número de la revista *Suar Tinta*. Durant tots aquests anys hem intentat que aquesta revista sigui un instrument de difusió de l'activitat del centre i, també, de treball de l'alumnat. Als diferents grups es treballen temes relacionats amb el contingut del curs, però que alhora puguin interessar la resta d'alumnes de l'escola i/o el públic en general. Dins les seves pàgines podreu trobar enquestes fetes a nivell de classe, del centre o del municipi; entrevistes a personalitats destacades de la vila, col·laboracions, articles de recerca i d'opinió, temes d'actualitat, passatemp i informació del centre. Tot i aquest contingut variat, en algunes ocasions la revista s'ha centrat en temes monogràfics relacionats amb celebracions específiques o ha comptat amb números especials i/o suplementos de celebració d'aniversaris del centre o de la pròpia revista. Tot plegat ofereix un bon exemple d'inquietud cultural i dona una imatge del gran ventall de nivells, procedències, cultures, vivències i interessos de l'alumnat del centre.

Suar Tinta va néixer el curs 90-91 i des d'aquest primer moment ha estat una eina de participació de l'alumnat, que hi ha pogut fer les seves aportacions i col·laboracions. En un principi la revista era senzilla i es confeccionava de manera artesanal amb la col·laboració dels alumnes, i reproduint-la pel sistema de fotocòpies. Posteriorment es va crear una comissió de mestres per encarregar-se d'aquesta tasca. Es va anar comptant amb més recursos i la revista va passar a fer-se de manera informatitzada. Durant un temps el disseny va anar a càrrec de la pròpia comissió, després d'un professional extern i per últim del dissenyador de l'ajuntament. Des del número 18, la impressió es fa en color, abans només era en blanc i negre. Pel que fa a la portada, durant uns anys s'escollia a partir d'un concurs entre l'alumnat del centre.

Des del curs 92-93 es fa una presentació pública de la revista emmarcada dins dels actes culturals de la programació de Sant Jordi. En aquesta activitat es compta amb la col·laboració de persones vinculades a la vida cultural de Sant Celoni i s'ofereixen xerrades, lectures, audicions, interpretacions teatrals... En alguna ocasió s'ha comptat amb la col·laboració del propi alumnat del centre.

Per portar a terme l'edició de la revista s'ha comptat amb l'ajut d'algunes empreses o entitats bancàries del municipi (Cray Valley, Magatzem Curtina, Uquifa, Caixa Laietana, Caixa de Manlleu i Caixa Catalunya) a les quals aprofitem per expressar el nostre agraïment, així com a totes aquelles persones que directament o indirecta hi han col·laborat.

Text en rus, amb la traducció corresponent, publicat al núm. 13 de *Suar Tinta*

Presentació del núm. 15 de *Suar tinta* amb la col·laboració d'alumnes del centre

Joc del III Mil·lenni elaborat pels alumnes del curs d'FP Administratiu, adjuntat al núm. 9 de Suar Tinta

Il·lustració realitzada per un alumne del curs de Dibuix i Pintura i publicada en la secció Tradicions dibuixades del núm. 10 de Suar Tinta

Text en xinès, publicat al núm. 11 de Suar Tinta

Escrits dels alumnes del curs d'Alfabetització publicats al núm. 5 de Suar Tinta

Presentació del núm. 18 de Suar tinta amb la lectura marató de textos de Mirall Trencat

Crònica d'una visita: ja tenim acabat el nou centre!

I Formació instrumental III

La tarda del divendres 5 de març, els alumnes del grup de Formació instrumental III vam tenir el privilegi de visitar el que ja és una realitat: el nou Centre de formació i ocupació Sax Sala. D'alguna manera aquesta visita forma part del seguiment que, amb molt interès, la major part de les persones d'aquest grup hem anat fent des que se'ns va comunicar la decisió ferma de l'ajuntament per dotar el poble d'uns nous espais que acollirien tots els serveis municipals lligats a la formació i l'ocupació. Espais que, d'altra banda, Sant Celoni i la seva gent bé es mereixen.

En la revista del curs passat vam reflectir l'entrevista que vàrem tenir amb el senyor alcalde en la que ja ens explicava com seria el centre, els serveis que hi anirien destinats i molts altres aspectes que en aquell moment eren només un projecte i una clara aposta per la formació i l'ocupació al nostre poble. Aquest any, simplement volem recollir les nostres primeres impressions després d'haver-ho pogut trepitjar. I és que és una realitat! Ja el tenim i ens sembla que no pugui ser... Tot ha anat tan ràpid que... a alguns encara els sembla un somni.

En la visita, que va ser guiada per l'arquitecte de l'Ajuntament, ens van acompanyar l'alcalde, Francesc Deulofeu, la regidora de la nostra àrea, Laura Costa, la directora de la nostra Escola, Maria Antònia Vilarrodona, alguns mestres de l'escola i d'altres treballadors de l'ajuntament.

En començar, la nostra companya Ansa Batool, la més jove del grup, va fer unes paraules d'agraïment en nom seu i de tots els companys ja que, per a nosaltres, aquesta visita era molt important i considerem un privilegi haver estat els primers alumnes en poder-la fer.

Us hem de dir que és gran, molt gran, que ja no tindrem companys d'altres mòduls que hauran d'estar fora de l'Escola, perquè hi haurà lloc per a tothom. Els espais són grans, les aules àmplies, amb molta llum i amb les parets rectes... Hi ha aules específiques d'informàtica, de dibuix, espai de biblioteca, despatxos, ... i creiem, pel que hem vist, que no patirem ni fred ni calor.

A mesura que anàvem passejant pels diferents espais, alguns de nosaltres vam poder fer preguntes i alguna petició a l'alcalde.

Bé companys, Sant Celoni té un nou Centre de Formació i d'Ocupació. Ara cal omplir-lo. Als responsables polítics i tècnics correspon dotar-lo de recursos, materials i mobiliari dignes, adients. I nosaltres l'omplirem de VIDA, il·lusions, esforç i moltes, moltes ganes d'aprendre.

El que en diuen els i les alumnes

Hoy nos han invitado a visitar el nuevo centro, donde iremos el próximo curso escolar. Hemos ido todos los de la clase y la maestra. Allí nos esperaba el alcalde de Sant Celoni, el señor Francesc Deulofeu, y el arquitecto. Nos han enseñado todo el edificio y es muy bonito.

Algunos compañeros hemos hecho preguntas. Y la mía ha sido sobre el nombre del centro, por qué el rótulo pone "Sax" y no "Sacs", como debiera escribirse, y nadie sabía a ciencia cierta el porqué. Yo he preguntado a algunos extrabajadores, que conozco, de la antigua fàbrica y tampoco ellos saben dar razón de este hecho.

Dolores Domene

A mi m'ha agradat molt. És molt gran i espaiós. Les aules són molt assolellades i àmplies. L'entrada és molt gran.

Tot el centre té molta llum natural i a mi m'ha agradat encara que ara s'ha de "vestir". A veure si la gent es comporta i ho respectem. perquè seria una pena ... Per al jovent es faran moltes coses per continuar estudiant ... I ja que s'ha fet amb tant d'esforç, val la pena que ho aprofitin.

M. Antònia López

Em dic Ansa. Divendres vam anar a visitar el Centre Sax Sala i em va agradar molt. És molt bonic. Té moltes aules, algunes diferents, una biblioteca més gran per poder treballar. També m'ha agradat molt perquè hi haurà moltes oportunitats per a la gent que vulgui estudiar, tant per als que vulguin continuar com per als que no ho han pogut fer abans.

Ansa Batool

A mi em va agradar molt. És molt espaiosa i té molta llum. Hi ha unes aules molt grans, lavabos a totes les plantes, també grans i espaiosos. Encara falten algunes coses, però la primera impressió ha estat molt bona. Quan estigui moblat, canviarà molt. La sala destinada a informàtica és molt gran, com la sala de taller i la de dibuix i pintura.

Jo vaig proposar a l'alcalde que es planifiquessin cursos de manualitats. Hi hauria molta gent, com nosaltres, interessada.

Maria Vall

La meua impressió del nou centre és molt bona. Té les aules molt amples i boniques, les finestres molt grans, amb molta llum. L'aula d'informàtica és una de les més grans. Però el més important del nou centre és que es podran fer moltes activitats.

Juan Salguero

La visita em va fer molta il·lusió perquè m'ha semblat molt bona inversió. És un centre molt maco i es faran moltes activitats, com ens va explicar l'alcalde. Els joves tindran moltes oportunitats, tant si volen arribar a un ofici com si volen continuar estudiant. Facin el que facin, aquest nou espai de formació els ajudarà molt.

Lluïsa Grèbol

El nuevo centro me ha parecido muy bien pues tiene cabida para mucha gente. A mí, personalmente, me gusta que también piensen en los mayores. Durante la visita he tenido la oportunidad de pedirle al señor alcalde que, a ser posible, nos pongan un ordenador en cada aula, pues siempre es necesario hacer alguna consulta.

Ángeles Vargas

Hem visitat Sax Sala, el "cole" nou. És molt gros. Té unes aules molt grans i també uns lavabos macos. A veure si duren ... i la gent ho respecta tot. També us he de dir que hi ha moltes escales, però hi ha un bon ascensor. També hi ha un espai per a totes les persones que busquen treball o volen iniciar un projecte d'empresa. Serà un espai amb molts serveis per a Sant Celoni.

Josep Ortín

Quiero explicar que me quedé super admirada el viernes 5 de marzo cuando fuimos a ver el nuevo centro de formación. Me sorprendió ver algo tan estupendo como será el centro cuando entre en funcionamiento. Yo, hace ya muchos años que vengo a la escuela de adultos desde Breda, y no me canso. Ahora creo que aún me cansaré menos.

Pili Martínez

A mi m'ha agradat molt aquesta escola nova, Sax Sala, és molt gran i té moltes classes, són amples i té llum. Hi haurà cursos de formació professional. També hi ha una biblioteca per aprendre més coses. És un centre molt maco.

Assia Attaheri

El señor alcalde y el arquitecto nos han mostrado el edificio. Nos ha gustado mucho. Es grande y con mucha luz. Ya estamos esperando que llegue septiembre para verlo con los muebles y todo acondicionado. Esperamos que se utilice al máximo y que dé resultado y oportunidades a la gente. Y sobre todo a la juventud, ya que en el nuevo centro se les ofrece la oportunidad incluso de crear las nuevas empresas del mañana. Y todo gracias a un nuevo espacio donde también se tiene en cuenta a los mayores, como yo, ya que en otros tiempos, cuando éramos pequeños, no tuvimos la oportunidad de estudiar. Agradezco muy sinceramente esta ayuda.

Raquel Pérez

Sobre la visita al nuevo centro de estudios he de decir que me ha causado una muy buena impresión. En primer lugar, me ha llenado de satisfacción que los objetivos de nuestros profesores se hayan cumplido. En este caso, nuestros políticos sí han hecho los deberes.

En lo que comprende a los servicios que este nuevo centro prestará son, sin lugar a dudas, de una importancia muy relevante de cara a un futuro inmediato. Sus instalaciones amplias, modernas, dotadas de medidas de seguridad e higiene como corresponde, con buena ventilación y mucha luz, acogerán servicios varios relativos a la ocupación y la formación permanente y continuada. Quiero destacar sobre todo la ilusión y el esfuerzo que nuestros representantes políticos, encabezados por el Señor Alcalde, han puesto para hacer posible esta gran obra. Sólo me cabe dar las gracias, en nombre de todos, a las personas que han hecho posible que próximamente podamos ya disfrutar de esta gran obra.

Francisco Pérez

Miquel Martí i Pol

Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des

El curs de joves nouvinguts hem volgut apropar-nos a la poesia catalana a través d'un poeta molt conegut i estimat arreu: Miquel Martí i Pol.

Va néixer a Roda de Ter (Osona) l'any 1929. La seva família era obrera: el pare era manyà i la mare treballava a la fàbrica del poble. Des de petit era aficionat a la lectura i per això va adquirir una gran cultura. Quan tenia catorze anys es va haver de posar a treballar a les oficines de la mateixa fàbrica on hi havia la seva mare. A partir d'aleshores, en Miquel Martí i Pol va tenir una formació autodidacta i va començar a prendre consciència de la dura vida dels obrers i de les obreres. Als quaranta-tres anys va contraure una esclerosi múltiple que el va deixar sense poder parlar ni moure's amb normalitat, però ell va continuar escrivint. Aquesta ma-

laltia se'l va endur l'any 2003. A partir dels anys setanta va arribar el reconeixement de les seves obres. Ha estat traduït a moltes llengües i musicat per cantautors com Lluís Llach.

El seu compromís social; la seva reflexió sobre valors universals com l'amor, la mort i el destí; el seu llenguatge senzill, pròxim, directe i tendre fa que molts lectors i lectores s'identifiquin amb la seva poesia.

Per això l'hem triat: la seva poesia connecta amb la gent del poble, sap fer emocionar i es fa entendre. La seva experiència, la seva vida, l'ha expressada en versos. Amb la lectura d'aquests poemes aprenem la llengua i la cultura catalanes, aprenem a pensar, a ser crítics en una societat que, sovint, ens uniformitza.

La lectura del primer poema ens va servir per treballar el tema dels oficis, en aquest cas, el de mariner. També ens va acostar a la bellesa del llenguatge poètic. El segon, ens va ajudar a prendre consciència de la realitat del món laboral: parla d'una nena, l'Elionor, que va entrar a treballar a la fàbrica quan tenia catorze anys. Des d'aquell moment, ja no va poder anar més a l'escola i va conèixer les males condicions laborals dels treballadors i treballadores.

Des d'aquesta pàgina, i ara que s'acosta la diada de Sant Jordi, us animem a llegir a aquest gran poeta de tots i totes. Comprendre les diferències i les similituds entre cultures ens fa reconèixer allò que tenim en comú i, a la vegada, valorar la riquesa de la diversitat humana.

MARE, SI FOS MARINER

Mare, si fos mariner,
mariner de bona boca
me m'iria mar endins
tot sol amb la meua barca;
el vent fora un crit de goig
la vela celma blanca.
el cor, d'un blau com d'encís
i els ulls, d'un verd d'esperança.

Miquel Martí i Pol

L'ELIONOR

L'Elionor tenia
catorze anys i tres hores
quan va posar-se a treballar.
Aquestes coses queden
enregistrades a la Song per sempre.
Dijo treses anca.
I deia: "sí, senyor, i bones tardes".
La gent se l'estimava,
l'Elionor, tan tendra,
i ella cantava, mentre
feia córrer l'escombria.
Els anys però, a dins la fàbrica
es diluïen en l'opaca
guisa de les fructes,
i el cap de pec flames no havia
pas sabut dir d'on li venien
les ganes de plorar
ni aquella inexpressible
sensació de solitud.

Miquel Martí i Pol

La singularitat del massís del Montseny

| Graduat en educació secundària

Aquest any la nostra aportació a la revista fa referència al tema de la biodiversitat per dos motius: en primer lloc, perquè és un terme que hem estudiat en la matèria de Ciències i Tecnologia del curs de Graduat en educació secundària i, en segon lloc, perquè aquest any 2010 ha estat reconegut com l'Any Internacional de la Biodiversitat pel Conveni sobre Diversitat Biològica de les Nacions Unides. Es tracta d'una oportunitat a escala mundial per reconèixer la importància de la biodiversitat per a tota la vida a la terra, per reflectir tot el que hem aconseguit per la salvaguarda d'aquesta biodiversitat.

Hem volgut dedicar el nostre article al Montseny que, per la seva especial situació biogeogràfica, és un massís ple de singularitats pel que fa a la riquesa en biodiversitat; és l'exemple d'un paisatge híbrid on el combinat natura i cultura ha generat un dels espais naturals més rellevants del país i ha estat reconegut per la UNESCO com Reserva de la Biosfera.

En la recerca de la informació per elaborar aquest article hem comptat amb la col·laboració del celoní Martí Boada, al qual li estem molt agraïts. Amb el seu coneixement científic sobre l'entorn natural, que va iniciar des que era petit amb el seu pare i la seva gent, ha transmès aquesta saviesa a moltes persones arreu del món. Aprofitem també per fer una petita biografia extreta de la seva pàgina personal, de la qual ressaltarem el seu treball vinculat amb l'estudi del Montseny.

La situació del massís i els seus límits

El Montseny és el massís més elevat de la serralada prelitoral catalana, i un dels més alts de la Catalunya no pirinenca, amb una superfície de 560 km². Els cims més destacats són el Turó de l'Home (1706,6 m), el de les Agudes (1706 m) i el de Matagalls (1696 m).

Es troba equidistant de les ciutats de Barcelona i de Girona. Es considera el límit del Montseny, la zona muntanyosa que limita al nord amb els turons granítics de Viladrau, fins al coll de Ravell, baixant per la vall de la riera d'Arbúcies, fins la Tordera, resseguint-la cap a l'oest fins a Sant Celoni. Deixant el riu, es continua en línia recta fins a la Garriga, remuntant aigües amunt la vall del Congost. De la confluència de la riera de Martinet se segueix aquest curs, continuant per la carretera de Viladrau fins trobar de nou el poble.

El clima

La proximitat al mar del massís del Montseny, juntament amb la seva orientació i orografia, fa que disposi d'una particular varietat climàtica. En general, a mesura que el massís va guanyant altura, el clima es fa més fred i humit. Així, fins a cotes no superiors als 1.000 m, hi predomina el clima de tipus mediterrani –amb precipitacions anuals més importants a la primavera i a la tardor, estiu eixut i temperatures hivernals suaus– amb diferències, però, segons els vessants. En altituds superiors als 1.000 m el clima és del tipus mediterrani de muntanya alta –amb hiverns freds, estius subhumits amb un mínim de pluviositat estival i precipitacions per sobre dels 800 mm. A les zones més altes del massís,

Us proposem fer aquesta visita al Montseny, perquè podeu gaudir de la varietat paisatgística que ens proporciona. Preneu la carretera que surt de Sant Celoni i s'enfila per Campins en direcció a Santa Fe i, en arribar al Km 19,5, preneu la pista que us portarà al Turó de l'Home. Amb aquest breu recorregut haureu travessat alguns dels principals paisatges europeus: els alzinars i les pinedes mediterrànies, les fagedes centreeuropees, les landes i els prats de ginebró propis de latituds del nord d'Europa.

per damunt dels 1.200 m, les característiques climàtiques s'acosten a les pròpies dels climes temperats oceànics, amb valors de precipitació superiors als 900 mm, que poden ser en forma de neu a l'hivern i a principi de la primavera. En aquestes cotes és freqüent la formació de boires que té un important paper en el clima del Montseny, perquè proporciona la humitat suficient que permet resistir l'eixut estival a moltes espècies de caràcter eurosiberià i borealpi.

Malgrat la classificació climàtica d'acord amb l'altitud, cal considerar la importància de l'orientació al sol o a l'obaga dels vessants, que condicionarà l'existència de contrastos tèrmics més o menys importants.

El medi natural

El Montseny és un conjunt orogràfic amb gran diversitat de relleus, on predominen els vessants abruptes i els pendents forts. Factors com l'altura, el relleu, el clima, els sòls i la intervenció de l'home n'expliquen l'extraordinària varietat paisatgística.

Un dels aspectes més notoris del massís és que, tot i que està ubicat a la regió mediterrània, té representats els principals organismes i sistemes de les tres regions biogeogràfiques de l'Europa occidental: la mediterrània, l'eurosiberiana i la borealpi. El resultat d'aquesta singularitat biogeogràfica es mostra amb l'excepteional presència d'espècies de tot el continent, amb una biodiversitat resultant de les més altes de la Mediterrània.

El bioma mediterrani

S'estén des de les parts més basals fins aproximadament els 900 m, depenent de l'orientació dels vessants.

La cobertura forestal dominant són els boscos de **pi pinyer** o **pi blanc**, barrejats amb **alzina** i **roure martinenc**. Amb el despoblament massiu dels darrers decennis, aquest tipus de paisatge està augmentant en detriment d'antigues zones de conreu.

Als boscos menys alterats hi predominen l'**alzinar mediterrani** i a les obagues, a partir de la cota 700, l'**alzinar muntanyenc**.

En alguns punts del sector nord-oriental no hi són escasses les **suredes** que arriben a conviure amb el faig.

A partir de certes alçàries i, generalment orientats al nord, es troben boscos atlàntics de transició: **les rouredes de roure de fulla gran**.

El bioma eurosiberià

Des d'aproximadament els 900 m fins els 1.600 m hi trobem comunitats vegetals pròpies de les terres centreeuropees. Els boscos més significatius són les comunitats de **fageda**, de les quals trobarem tres tipus d'associacions.

A les obagues del Turó de l'Home i de Matagalls, hi ha dos boscos d'**avet**, que hi resten con a darrers testimonis d'altres episodis freds. També es troben petits conjunts d'avets escampats pels cims obacs.

Alguns paisatges de transició com les vorades herbàcies actualment ocupen antics conreus o pastures abandonades. Les landes són pròpies d'aquest domini, principalment les de ginestell i els falgars.

Martí Boada i Juncà

Nascut a Sant Celoni el 1949.

Llicenciat en estudis catalans (Universitat de Perpinyà), Llicenciat en Geografia i Doctor en Ciències Ambientals per la UAB.

Professor titular i investigador del Departament de Geografia i de l'Institut de Ciències i Tecnologies Ambientals de la UAB, on hi fa recerca en els camps de canvi ambiental global, biodiversitat urbana i forestal i comunicació ambiental.

És membre de nombroses entitats i associacions nacionals i internacionals de protecció i estudi del medi ambient.

Ha publicat més de cinquanta llibres i se li ha reconegut la seva tasca en moltes ocasions; d'entre elles cal destacar el 1995 que va rebre el Premi Global 500 de les Nacions Unides.

Ha participat com a conferenciant en diferents fòrums i en diversos mitjans de comunicació.

La seva tasca pedagògica en l'àmbit de l'educació ambiental començà l'any 1978 amb la posada en marxa de l'escola de Natura de Can Lleonart al Parc Natural del Montseny, una de les primeres experiències d'educació ambiental del país.

El bioma borealpi

A les zones culminants del massís, i per damunt dels 1.600 m, hi ha representants vegetals i animals de la regió boreoalpina. La vegetació és representada per un petit nombre d'associacions d'afinitat subalpina, però les condicions climàtiques actuals i les que es deriven de la fre-
qüentació d'aquests ambients, situen la seva conservació en estat crític.

Les comunitats vegetals dominants són els **prats subalpins** i els **matollars de ginebró nan**.

La biodiversitat faunística

En el massís del Montseny hi trobem un rebost biològic d'una importància extraordinària. De les espècies que habiten al Montseny, caldrà destacar aquelles que sobresurten per la situació geogràfica o per a la diversitat regional representada.

En una de les zones més denses demogràficament i amb més alteració ambiental del país, s'hi troba un cens de dues-centes setanta-nou espècies d'animals vertebrats. Algunes espècies remarcables són, pel que fa a les aus: la **mallerenga d'aigua**, l'**escorxadador**, el **gaig**, el **tudó**, el **pardal d'ala blanca**; amfibis com el **tritó pirinenc**, el **tritó jaspia** i la **granota roja**; rèptils com el **llangardaix verd**, el **llangardaix comú** i la **sargantana cuallarga**; i mamífers com la **geneta**, la **llebre**, l'**esquirol** i el **senglar**. La gran alteració ambiental dels darrers anys ha eliminat algunes espècies, com el **turó** o la **llúdria**.

Pel que fa a la fauna invertebrada, se'n coneixen uns vint endemismes. Una de les plantes que es troben exclusivament al massís és l'anomenada **herba de Sant Segimon**.

Volem destacar, com a espècie de vertebrat endèmic, el **tritó del Montseny** localitzat en alguns torrents del massís. Va ser identificat l'any 2005, tot i que a principis dels anys 80 ja se n'havien trobat al Montseny però s'havien identificat com a tritons pirinencs. Des de l'any 2006 s'està treballant en un projecte de conservació d'aquesta espècie per garantir la seva supervivència, ja que és un amfibi en perill crític d'extinció. Recentment ha sortit publicat a la premsa que la Unió Internacional de Conservació de la Natura inclou el tritó del Montseny a la llista d'espècies amenaçades, a causa de la dessecació de rierols de muntanya.

BIBLIOGRAFIA

El massís del Montseny. Guia per a visitar-lo. Martí Boada i Helena Ullastres. Brau columna

El Montseny. Cinquanta anys d'evolució dels paisatges. Martí Boada. Publicacions de l'Abadia de Montserrat

El medi natural a les comarques gironines. L'estat de la qüestió. Ramon Fortià i Rius. Diputació de Girona

www.mediambienv.gencat.cat

www.martiboada.cat/presentacio.htm

www.santceloni.cat

This is our class

Anglès inicial

Hello!!! We are the English students of first level. We study at the Adults School in Sant Celoni. We are a group of different ages but with the same objective: To learn and improve English.

In the class, we are seventeen pupils from twenty years old (our "Bollycao" young boy- his name is Adrià) to around sixty years old (our pessimistic woman-her name is Maria). Among these two pupils we are the rest but we aren't less important. In our class everybody is similar, everybody is pleasant, nice and communicative. In our class everybody takes part and everybody has got a great disposal for learning and improving English. We like helping and learning. In our class we enjoy our funny comments.

Our class is exceptional but that is not possible without our teacher. Her name is Marta. She is very good although she speaks very quickly and we say.... "Sorry!!! Marta slowly, please"

Our class comments about English:

- **Maria:** English is very difficult for me. Oh!!!! My God!!!!
- **Adrià:** I love studying English. Our class is fantastic!!! I work with my classmates.
- **Miquel:** I enjoy my English class.
- **Marcel·lí:** I like going to English lessons but it is very difficult.
- **Neus:** In our class everybody smiles and participates.
- **Dolors:** I enjoy studying English in the class.
- **Marisa:** I'm very talkative and I try to speak in English in the class.

- **Antònia:** I like coming to class and sharing the lessons.
- **Júlia:** I like English but it is hard for me.
- **Joan:** I study very much but it is very difficult. I study English on Internet webs, too.
- **Charo:** I study English at home, too. I'm happy to study English here.
- **Puri:** I study English to visit my children that live in Germany and England
- **Juana:** English is a subject that I need. I like it a lot but it is difficult to speak.
- **Anna:** It's difficult and I don't have time to study. English is necessary. It's an international language.
- **Carmina:** I study English for travelling. English is very difficult but...YES, WE CAN.
- **Marta:** Today she says.... "PUT THE SHAME IN THE POCKET AND SPEAK. YOU CAN! And everybody answers: YES, WE CAN!!!!!!"

Lansana's visit to our class

Last Wednesday 27th January we had a guest in the English class at the Adults School.

It was a different lesson, nice and special. It was very interesting and funny. We spoke in English and we practised conversation (we asked and answered a lot of questions). Everybody enjoyed the class.

Lansana Jawara: He lives in St. Antoni

de Vilamajor but he is from Banjul the capital of Gambia. He is 26 years old but he looks younger.

His religion is Muslim. He believes in Allah.

Lansana is single and he was living a difficult moment in Gambia so he decided to come to Catalonia, to change his life.

He is tall and thin. He is very nice and pleasant. He is handsome and smart. He wears casual European clothes.

He studied at the university. He got a degree in Economics studies. He speaks English very well. He speaks a little Spanish and Catalan because he is studying these languages.

He knows the language of signs because his sister is deaf.

Now Lansana does not work but in his country he worked in a printing company.

He likes reading books, his favourite books are novels but he does not read Catalan or Spanish books because it is very difficult for him.

He likes football, he plays football and basketball. He loves Arsenal Team. Cesc Fàbregas is his favourite player. He also likes Barça F.C. team and he thinks that Sergi Busquets is a very good player.

He likes going to the cinema but does not go now.

He lives in a flat with his mother's cousin, his wife and their little daughter. At home he cooks typical food from his country but he eats bread with tomato but he does not eat pork meat.

He can drive but he has not got a car.

He likes living here but he is worried about his future.

Les millors imatges de ...

| Cursos d'acollida adreçats a dones nouvingudes i Català oral

Els i les alumnes que estan aprenent català oral a l'Escola d'Adults us volen mostrar imatges dels seus llocs d'origen. Hi trobareu des de paisatges desèrtics fins a exuberant vegetació tropical, a vegades convivint en un mateix país. Us convidem a fer un viatge per l'Àfrica nord-occidental, la mil·lenària Xina i l'agresta Bolívia.

Marroc

Barri dels tenyidors de pells a Fes el Bali, declarat Patrimoni de la Humanitat. La ciutat de Fes és una de les quatre ciutats imperials de Marroc i està considerada centre cultural del país.

Erg o mar de dunes de Chebi a Merzouga, prop de la frontera amb Algèria.

Kasbah (alcassaba o ciutadella de caire defensiu militar) de Ouarzazate, ciutat coneguda com La porta del desert i localitzada a la vall del riu Draa, a prop de la serralada de l'Atlas.

Cases blaves de la medina, o barri antic, d'Assilah, ciutat de la costa atlàntica a uns cinquanta quilòmetres de Tànger. En alguns pobles del Marroc és molt típic el color blau a les façanes, portes i finestres.

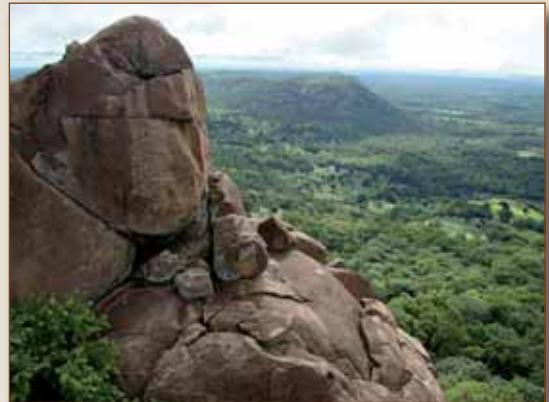
Senegal, Gàmbia i Guinea

Riu Gàmbia. Neix a la regió de Futa-Jaloo, un massís del centre-nord de Guinea, travessa el Sud de Senegal i, després de 1130 quilòmetres de recorregut desemboca a Banjul, capital de Gàmbia.

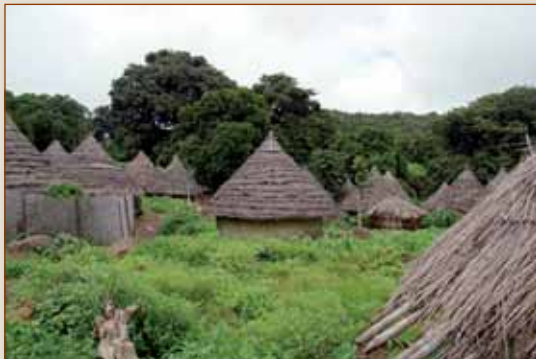

Reserva natural d'Abuko al nord-oest de Gàmbia.

Parc Nacional de Niokolo-koba, Patrimoni de la Humanitat, a la regió de Kolda al Senegal.

Poblat de l'anomenat país dels bassari, a la part oriental de Senegal, a prop de les fronteres amb Mali i Guinea. Els bassari són considerats l'ètnia més tradicional de la zona.

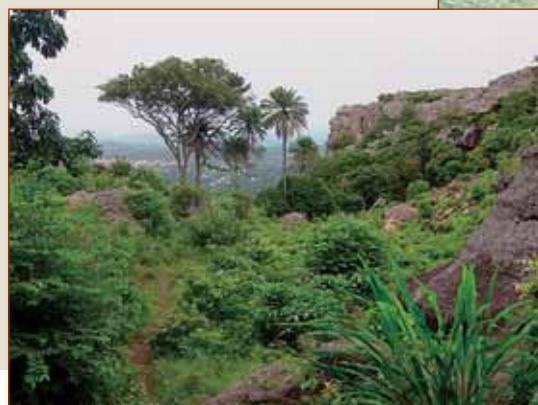

Salines del riu Saloum a Kaolach, ciutat de Senegal propera a la frontera amb Gàmbia.

Platja de Gàmbia. El riu Gàmbia té en la seva desembocadura deu quilòmetres d'amplada i a la seva llera s'hi troben autèntiques platges, tant per les seves dimensions com per la seva salinitat.

Mount Gangan, a Kindia al centre de Guinea. El país combina zones de selva amb àmplies zones de sabana i massissos on neixen grans rius, com el Gàmbia, el Senegal o el Níger.

Xina

La Gran Muralla de Xina és l'estructura més llarga del món construïda pels humans. S'estén, en forma d'arc que gairebé traça les fronteres del sud de Mongòlia, al llarg de més de 6.400 quilòmetres. Construïda, reconstruïda i restaurada entre els segles V aC i el segle XVI. La seva funció principal era protegir les fronteres del nord de l'Imperi Xinès durant el regnat de successives dinasties. El 1987 va ser declarada Patrimoni de la Humanitat.

Conreu d'arròs en camps. Els grans rius i l'alta pluviositat de la zona monsonica possibiliten la inundació dels camps de conreu, tan necessària per a la producció d'arròs.

Conreu d'arròs en terrasses. En molts llocs escarpats, l'arròs es conrea als vessants de les muntanyes en terrasses que poden ser centenàries i amb sistemes d'irrigació que aprofiten el pendent per distribuir l'aigua.

Bolívia

"Arbre de pedra" al desert Salvador Dalí. Aquest desert està ubicat al sud del departament de Potosí i presenta paisatges i formacions rocoses gairebé oníriques. Quan l'artista el va visitar, va declarar haver-lo pintat amb imatges de la seva pròpia ment, abans de conèixer-lo, d'aquí el seu nom.

El llac Titicaca, situat a 3.812 m sobre el nivell del mar, és el llac navegable més alt del món. Està situat a l'altiplà andí, a la frontera entre el Perú i Bolívia. Fa 204 km de llarg per 65 km d'ample (aproximadament 8.300 km²) la qual cosa el converteix en el més gran de l'Amèrica del Sud. Els seus habitants tradicionals són els aimares, constructors de les típiques barques de joncs de totora que utilitzen per desplaçar-s'hi.

La saviesa popular

Formació instrumental C

Els refranys expressen un pensament que gairebé sempre té un contingut didàctic i reflecteixen la forma de ser i de fer d'un poble, perpetuant la seva saviesa popular. El refranyer català és inesgotable i podem trobar dites relacionades amb les estacions, el temps, el menjar, les persones, la lluna, el calendari, els animals, els llocs,... Aquest curs estem treballant la millora de la lectoescriptura en llengua catalana fent ús del refranyer català i, més concretament, d'aquells refranys o dites catalanes relacionades amb les estacions de l'any i el calendari. Quan ha arribat una nova estació i una data assenyalada hem llegit un recull de refranys i, utilitzant la informàtica com a recurs pedagògic, cada una de nosaltres ha escrit a l'ordinador un petit recull d'aquestes dites. Segurament que, per a molts de vosaltres, aquests refranys us resultaran familiars, però esperem que podeu gaudir amb la seva lectura tal com ho hem fet nosaltres.

LA TARDOR

A la tardor, ni fred ni calor.
A la tardor, cauen les fulles a muntó.
La tardor és la primavera de l'hivern.
Tardor i hivern, per al vell temps d'infern.
Estiu que dura, tardor que assegura.
Estiu sec, tardor molla.
Pluges d'abril i sol de tardor, fan l'any bo i millor.

Per Tots Sants, capes i mocadors grans.
A primers de novembre, el teu foc ja pots encendre.
Novembre és mes de castanyes, nous, olives i patates.
De Tots Sants a Sant Martí, onze dies i un matí.
Per Tots Sants, castanyes, i cargols amb banyes.
Per Tots Sants, desa el vano i treu els guants.

TOTS SANTS

L'HIVERN

A l'hivern, cal tenir proveït el graner i el llenyer.
A l'hivern, el millor amic és un bon abric.
Aigua d'hivern, aigua d'infern.
Les sopes i el sol a l'hivern donen consol.
Fins al dotze de maig l'hivern no diu: «me'n vaig».
Oli, sal i pa calent, fa de bon passar l'hivern.
Hivern plujós, estiu ventós.

Abans de Nadal capa no cal.
Ara ve Nadal, el temps es refresca, matarem el gall i torrarem la cresta.
Fins al dia de Nadal no és hivern formal.
La missa de Nadal, per tot l'any val.
Per Nadal, qui res no estrena res no val.
Qui no celebra el Nadal, poc val.
Nadal nevat primavera regalada.

EL NADAL

EL CARNAVAL

Al carnaval, tot s'hi val.
A carnestoltes, totes les bèsties van soltes.
Casament de carnaval, casament que res val.
De Nadal a carnestoltes, set setmanes desimboltes.
Després de la Candelera, carnestoltes ve al darrera.
El qui és carcamal, tot l'any fa carnaval.
Fer cara de Dijous Sant i fets de carnestoltes.

Primavera arribada, ovella esquilada.
Per la primavera, res no és com era.
La primavera, la sang altera.
Els ocells tornen a cantar, la primavera acaba d'arribar.
La primavera porta flors, dites i calor.
El sol de març porta refredats.
Una flor no fa primavera, ni dues.

LA PRIMAVERA

La Biodiversitat és Vida. La Biodiversitat és la nostra Vida

Formació instrumental A

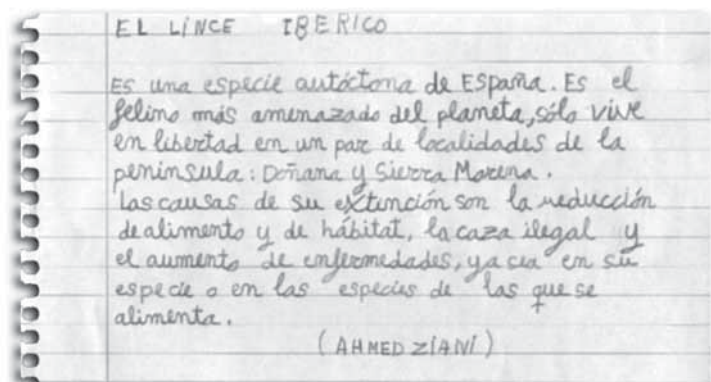
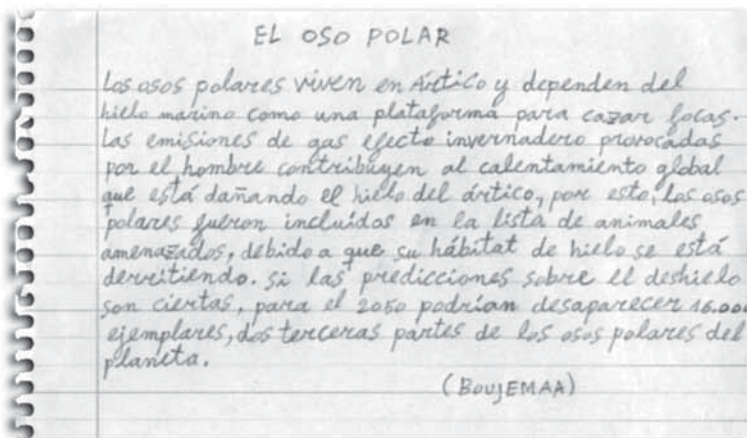
2010 ha estat reconegut, per Nacions Unides, com l'Any Internacional de la Biodiversitat. Es tracta d'una oportunitat a escala mundial per reconèixer la importància de la biodiversitat per a tota la vida a la Terra (inclosa la nostra), per reflectir el que s'ha aconseguit per a la salvaguarda de la biodiversitat i per reclamar atenció per als urgents reptes de futur encara pendents, que són molts.

Els científics xifren entre cinc i trenta milions el número d'espècies que habiten el planeta, encara que alguns de més optimistes estimen que superen els cent milions. El cert és que la velocitat a la que van desapareixent és de vertigen, doncs cada any s'extingeixen al planeta entre deu mil i cinquanta mil espècies. El ritme és tal que els científics parlen d'una sisena extinció massiva, la primera que es produiria a la Terra des de la desaparició dels dinosaures.

“PRODUUEIX UNA GRAN TRISTESA PENSAR QUE LA NATURALESA PARLA MENTRE EL GÈNERE HUMÀ NO ESCOLTA”
(Victor Hugo)

Cal prendre consciència real del perill que suposa continuar destruint la riquesa natural del planeta. Tots en som responsables i tots podem ser part de la solució. De moment, nosaltres aportem aquest granet de sorra.

LA BALLENA AZUL

La ballena azul es el más grande de todos los animales. Se han encontrado hasta de 33 metros de longitud y 190 toneladas de peso. Como dice su nombre, es azul pero su panza es grisácea o amarillenta. Se cazan porque se aprovecha toda su grasa, sus huesos y su carne; por esta razón han sufrido una caza excesiva que la ha llevado al borde de la extinción, el mayor depredador de las ballenas, sin duda, es el hombre. (ABDESLAM OUALKADI)

LA FLOR DE NEU

Flors blanques, bulboses, d'aparença llanosa, de 3 a 5 cm de diàmetre, té fulles d'un verd gris clar. Creix en els alts pasturatges i roquissers entre 1.700 i 3.350 m d'altitud, Floreix de finals de juny a l'agost. Les infusions d'aquesta planta alivien els dolors de panxa i tallen les diarrees. És una espècie protegida; en algunes zones ha desaparegut a causa de la recollida indiscriminada.

(THIerno Diallo)

EL AGUILA IMPERIAL

El águila imperial ibérica es una gran rapaz de más de dos metros de envergadura y una de las aves más escasas del mundo. Originalmente se distribuía por toda la península Ibérica e, incluso, por el norte de África. Sus principales amenazas son:

- La alteración y destrucción de su hábitat, el monte mediterráneo.
- La escasez de conejos, su principal alimento.
- Causas de mortalidad no natural: electrocuciones en tendido eléctrico, envenenamientos, caza...

(Ahmed Feraoun)

EL GALL FER

El Gall Fer o gall salvatge és un au catalogada com a espècie sensible pel que està protegida als llocs on més hi abunda.

El mascle, d'uns 85 cm de llargada, pot pesar entre 35 i 5 quilos. El seu plumatge és fos, gairebé negre, amb reflexos verdosos al pit; té l'ull envoltat per una pell nua i vermella; una gran cua arrodonida i el bec de color clar. La femella és més petita i de coloració castanya. S'alimenten d'herbes aquanes, fruites del bosc i larves de formiga.

Els experts asseguren que és la degradació i pèrdua de l'hàbitat del gall fer, i no la caça, el que fa perillar l'espècie i assenyalen els següents factors: els incendis, les estacions d'esquí i la freqüentació humana en les zones on habita el gall.

(BOUZIAN)

L'HERBA DE SANT SEGIMON

L'herba de Sant Segimon només habita al Montseny i alguns indrets de les Guilleries. És medicinal, però no sobreviu seca. Un caxinet de 20cm, de diàmetre pot trigar 25 ó 30 anys en formar-se. És refugiament als esquís, s'enfilen per les esquerdes de la roca i colonitzen espais impossibles per a altres plantes. ESTÀ estrictament protegida per la llei.

(Micaela)

REALITATS

La realitat, font d'inspiració: còpia o interpretació?

Un exercici que aquest any ha realitzat l'alumnat de dibuix i pintura ha estat treballar una imatge a partir d'una fotografia, concretament un paisatge terrós amb un camp de gallarets a primer terme. El paisatge era l'excusa per pintar. No es tractava només de copiar la fotografia. Hi havia total llibertat en la interpretació, en escollir tota la imatge, un fragment, un petit detall i com treballar-la. També eren lliures el format, l'enquadrament i la tècnica.

Aquesta llibertat per escollir pot suposar més traves que facilitats a l'hora de pintar. "Què trio? Què pinto i com?" Partir de la realitat ens facilita la còpia, però i la interpretació? Per als grecs, la realitat era la font d'inspiració on s'emmirallaven tots els artistes, l'observaven, estudiaven i copiaven. Aquesta reproducció de la realitat és la que ha predominat en la majoria dels treballs, on les tècniques emprades han estat diferents. Són pocs els que s'han aventurat a treballar només una part de la fotografia, o abstroure'n algunes parts. És un camí més difícil del que sembla. Al llarg de la història de l'art hem vist com la natura ha inspirat de forma diferent els artistes. A principis del s. XX, amb la proliferació de la fotografia, l'artista intenta allunyar-se cada cop més de la realitat, fragmentant-la i distorsionant-la, perdent totes les seves referències fins arribar a l'abstracció. Des d'aleshores, l'art ha anat oscil·lant de l'abstracció a la hiperrealitat. Cadascú interpreta les seves pròpies realitats.

Meritxell Garcia Moreno
Acrílic s/tela

Mercè Gonzalo
Aquarel·la s/paper

Anna Pujolàs
Oli s/tela

Pilar Barbany
Pastel s/paper

Cati Alonso
Oli s/fusta

Jaume Noguera
Oli s/tela

Esther Vidal
Oli s/cartó

Teresa Sala
Oli s/tela

Miquel Masferrer
Aquarel·la s/paper

Rosa Terradas
Oli s/fusta

Pere Barnola
Oli s/tela

Lourdes Guinaldo
Oli s/fusta

Ma Dolors Castells
Acrílic s/cartró entelat

Mercè Pagès
Tècnica mixta s/tela

Clara Gras
Pastel s/paper

Teresa Ayats
Oli s/tela

Salvador Deumal
Aquarel·la s/paper

Núria Coll
Tècnica mixta s/tela

Ada Rivas
Tècnica mixta s/tela

50è aniversari de la mort d'en Quico Sabaté

Accés a cicles formatius de grau superior i a la universitat

Aquest any es commemora el 50è aniversari de la mort d'en Quico Sabaté. Per aquelles coses que té la vida, en Quico va acabar la seva vida a la nostra vila. Aquest fet ha suposat que algunes entitats del nostre poble portin el seu nom i s'aboquin enguany en la commemoració de la seva mort.

Però què sabem d'en Quico, on va néixer, per què lluitava, què el va portar a Sant Celoni, què vol dir que era un maqui, què era el franquisme, què és la CNT? A aquestes i altres preguntes, els alumnes que preparem les proves d'accés a la universitat i a cicles formatius de grau superior, volem donar resposta en aquest article.

Tanmateix, també volem aprofitar per fer un repàs a un dels moments més importants de la nostra història com a homenatge envers aquells que van lluitar per les nostres llibertats.

Comissió 50 aniversari Quico Sabaté

Amb l'objectiu de retre-li homenatge i de divulgar la lluita armada contra el franquisme, algunes institucions han creat la Comissió 50 anys Quico Sabaté que va programant activitats durant tot aquest any. Aquesta comissió està formada per voluntaris de diferents organitzacions com el Casal Popular Independentista Quico Sabaté, la Candidatura d'Unitat Popular de Sant Celoni i la CNT, entre d'altres.

L'objectiu és fer recordar la lluita armada contra el franquisme i la tràgica mort del guerriller. Es pretén que l'any 2010 sigui l'any Quico Sabaté.

En aquest sentit, el passat dissabte dia 9 de gener es va homenatjar el guerriller en el 50è aniversari de la seva mort, amb una passejada històrica per Sant Celoni, guiada per Joan Ventura. Un cop a la cantonada del carrer de Santa Tecla amb el carrer Major, sota la placa, l'actor Jordi Dauder va fer el seu propi homenatge amb una lectura de poemes, amb actuacions de la Colla Bastonera Quico Sabaté, la Colla de Diables i la colla Gegantera. La representació teatral sobre Quico Sabaté a càrrec de la companyia Gall Roig, entre d'altres, va tancar la jornada d'actes.

Francesc Sabaté Llopert: "QUICO"

Francesc Sabaté Llopert (L'Hospitalet de Llobregat, 30 de març de 1915-Sant Celoni, 5 de gener de 1960) va ser un guerriller antifranquista actiu.

Als deu anys ja mostrava el seu esperit lliure no assistint a classe i els seus pares van decidir internar-lo. Abans dels disset, s'afilia a la Confederació Nacional del Treball (CNT) i funda el grup d'acció anarquista "Els Novells" amb els seus germans i alguns amics. El grup es va implicar en insurreccions en contra del govern conservador de la Segona República Espanyola el 1933. En aquest any feien el seu primer robatori per finançar ajudes a presos represaliats pel règim i a les seves famílies.

Durant la Guerra Civil Espanyola va lluitar al front d'Aragó amb la FAI. Després de la recaiguda de Terol a les mans de les tropes franquistes va tenir un incident amb un comissari comunista que es negava a facilitar armament a les columnes anarquistes i va ser acusat de la mort d'aquest. Per aquest motiu va fugir a Barcelona on va seguir combatent amb la CNT-FAI. Va ser arrestat pels comunistes, però amb l'ajuda d'una dona, ell i altres companys van escapar de la presó.

Perduda la Guerra Civil pel bàndol republicà, Sabaté va passar a França el 1939, on va ser detingut per les autoritats franceses i posteriorment alliberat per treballar en una fàbrica d'explosius.

Es va reunir amb la seva família i l'alcalde de Prada de Conflent que li donà papers en regla i li atorgà un

crèdit amb el qual va poder instal·lar-se durant una època a Costoja, on va estudiar possibles rutes cap a l'estat espanyol a través de les muntanyes. El 1944 realitzà un primer viatge a l'estat espanyol per a incorporar-se als grups d'acció en contra del règim de Franco.

A França compaginava diferents treballs amb la seva activitat antifranquista. Descobert el seu refugi de Costoja, va començar a residir entre Barcelona i territori francès. Va ser descrit com l'enemic públic número u pel règim franquista. El seu grup editava una publicació anomenada "El Combat".

El grup d'en Quico va col·laborar en accions conjuntes amb altres grups guerrillers llibertaris maquis, com el de Marcel·lí Massana i Josep Lluís i Facerias.

El 3 de gener de 1960 va aconseguir evadir les patrulles. Refugiats en una masia anomenada Mas Clarà van ser acorralats per la guàrdia civil, l'únic en sobreviure va ser ell, que aconseguí fugir ferit. Va pujar a un tren a Fornells de la Selva, amb la intenció d'arribar a Barcelona. Descobert pel maquinista, va saltar a l'alçada de Sant Celoni, on va buscar un metge perquè l'atengués. Equivocant-se de casa es va enfrontar en un tiroteig amb el sometent Abel Rocha i va caure mort. Era el 5 de gener de 1960 i en Quico tenia 44 anys.

Està enterrat al cementiri de Sant Celoni on cada any el 5 de gener es realitza un acte-homenatge en la seva memòria.

Casal Popular i Independentista Quico Sabaté

El Casal Popular i Independentista Quico Sabaté neix a Sant Celoni el desembre del 2000 amb la voluntat d'esdevenir un espai de trobada capaç de consolidar una eina de treball per a la defensa dels drets que ens corresponen com a persones i com a poble. El seu local es troba situat al carrer Sant Roc nº 8.

El casal pren el nom del militant anarquista Quico Sabaté, assassinat el gener de 1960 a Sant Celoni a mans del sometent, amb la voluntat de reivindicar la seva lluita i resistència antifeixista, un esperit reivindicatiu que es reflecteix en el treball diari del

Quico Sabater

casal a través de l'organització de tot tipus d'actes de sensibilització, però també amb la voluntat de donar a conèixer la figura del "maquis" amb actes explícits com la commemoració que s'organitza cada gener en l'aniversari de la seva mort, i també l'organització de la ruta a peu que reconstrueix el darrer viatge d'en Quico. Amb aquesta voluntat, l'any 2005, es dona nom també a la Colla Bastonera Quico Sabaté.

El casal com a projecte popular no tindria cap mena de sentit ni seria possible sense el suport de la gent. Actualment, compta amb més de 150 socis a més d'un important número de simpatitzants que participen als actes organitzats des de l'assemblea.

Des del Casal Quico Sabaté s'ha tingut l'oportunitat de comptar amb personalitats com Josep Maria Terricabras, Arcadi Oliveres, Lluís Maria Xirinachs, Martxelo Otamendi, ... i músics com Albert Hirujo, Obrint Pas, Jose Merino, Habeas Corpus, ... així com molts d'altres col·lectius o plataformes provinents de moviments socials i/o culturals.

Els Maquis

L'origen de la paraula maquis prové del mot cors (originari de Còrsega) "macchia" que significa bosc atapeït o vegetació espessa, típica de la zona mediterrània.

Els maquis van ser els grups de la resistència francesa que, amagats a les regions poc poblades, boscos o muntanyes, van lluitar contra l'ocupació alemanya d'aquest país durant la Segona Guerra Mundial.

El terme maquis designa també els grups armats que van operar en territori espanyol a llocs com Catalunya, Andalusia o Cantàbria després de la Guerra Civil per oposar-se a la institucionalització del règim franquista.

A França, antics combatents maquis s'organitzaren amb guerrillers espanyols per realitzar actes de sabotatge i represàlia en territoris ocupats pels feixistes i, alhora, col·laboraren amb la resistència francesa per aconseguir els seus objectius. Quan França s'alliberà de l'ocupació alemanya, les accions maquis a Catalunya s'intensificaren, com va ser el cas de l'assalt a la fàbrica de cerveses Moritz o la invasió de la Vall d'Aran. Amb aquestes ofensives, els antifranquistes volien conquerir part del territori espanyol i declarar tota la zona conquerida sota el govern de la República, però no va poder ser així. A partir de la derrota a la Vall d'Aran, aquest tipus de lluita va arribar a la seva fi.

A causa de la decidida actuació policial i la consolidació del règim dictatorial, el maquis va quedar pràcticament desfet pel 1950, tan sols alguns "elements aïllats" i sense suport dels dirigents exiliats varen continuar les accions de sabotatge, atracament i assassinat selectiu. Es varen realitzar centenars d'accions, però sovint molts dels combatents eren detinguts i executats sense judici per la Guàrdia Civil.

Entre els maquis més coneguts dels Països Catalans destaquen els noms de Francesc Sabaté (Quico Sabaté), Josep Lluís i Facerias, Marcel·lí Massana i Ramon Vila (Caracremada).

La CNT

La CNT (Confederació Nacional del Treball) és un grup sindicalista d'ideologia anarquista fundat a Barcelona l'any 1911. L'enfortiment significatiu d'aquest grup es va produir a partir de l'any 1918, moment en què la crisi de la indústria catalana va impulsar a milers d'obriers a afiliar-se a l'organització.

La CNT es basa en dos àmbits: el de la indústria tèxtil i el dels jornalers rurals. Les ciutats més importants on la CNT va tenir una gran rellevància van ser fora de Catalunya, al País Valencià i a Andalusia, els quals eren territoris que responien al perfil de la CNT. Per contra, a Euskadi, Astúries i Madrid van tenir poca importància ja que estaven més influenciades per la UGT.

La bandera de la CNT és la tradicional de l'anarquisme que uneix en diagonal el color vermell del moviment obrer i el negre de l'anarquisme.

L'himne de la CNT és la cèlebre cançó coneguda com *A les Barricades*, composta pel poeta polonès Wacław Szwiecicki el 1883 amb el nom de *Warschawjankai*:

*Negres tempestes agiten els aires,
núvols sinistres enceguen l'esguard,
encara que us esperi la mort més cruenta,
contra l'adversari haurem de lluitar.
L'única riquesa és la llibertat
i cal defensar-la amb coratge i valor.
Alça la bandera revolucionària
que sens repòs ens mena al triomf del nostre anhel.
Dempeus tot el poble!
Tots a la lluita!
Esfondrem amb fúria la reacció!
A les barricades!
A les barricades!
Per la victòria de la confederació!*

La federació anarquista ibèrica (FAI)

L'anarquisme és un conjunt d'idees que tenen en comú el rebuig cap a l'estat i qualsevol forma d'autoritat, jerarquia o coerció física, mental o espiritual. Els anarquistes consideren que la societat podria estar més ben organitzada sense un govern provinent de l'estat o qualsevol tipus d'autoritat i jerarquia i proposen diferents maneres de fer-ho.

La FAI és una organització fundada el 1927 com a continuació de dues organitzacions anarquistes: la portuguesa i l'espanyola. Des de la seva fundació fins a la dictadura franquista, té un paper important en el moviment obrer espanyol, sobretot a través de la CNT. La intenció era que el sindicat no s'allunyés dels postulats àcrates (no a la coacció).

La seva organització va estar basada en grups petits d'afinitat anarquista d'activistes autònoms. La FAI va romandre com una organització secreta i il·legalitzada. Els seus membres abans de la revolució rondaven entre les cinc mil i les trenta mil persones.

La FAI va ser revolucionària, amb accions com a robatoris de bancs per a l'adquisició de fons, la constitució de biblioteques populars o l'organització de vagues generals. Va recolzar esforços en contra de la dictadura i va contribuir a l'alliberament de nombrosos presos. Les organitzacions anarquistes van començar a cooperar amb el govern republicà després de l'alçament franquista.

Guerra Civil Espanyola

La Guerra Civil espanyola (17 de juliol de 1936-1 d'abril de 1939) va ser un conflicte bèl·lic que va enfrontar el govern de la Segona República espanyola, que tenia el suport de les organitzacions d'esquerres, contra una part de l'exèrcit i de les organitzacions de dretes. Va ser un fet històric decisiu de l'Espanya del segle XX i va representar la culminació de totes les contradiccions socials, polítiques i ideològiques que s'havien generat a la societat en el decurs dels decennis anteriors.

La guerra es va iniciar amb un aixecament militar el 17 de juliol de 1936 a la guarnició de Melilla que, l'endemà, es va estendre arreu de l'Estat, però el fracàs de la revolta va donar pas a una guerra llarga i sagnant.

La batalla de l'Ebre va acabar amb la derrota de l'exèrcit republicà i va deixar el camí lliure per a l'ocupació franquista de Catalunya, fet que va precipitar la fi de la guerra, que Franco va donar per acabada l'1 d'abril de 1939, tres dies després.

La reraguarda republicana havia viscut situacions difícils a causa de les divisions entre els diferents partits polítics i forces sindicals. En canvi, els nacionals van tenir una direcció política i militar molt més centralitzada, amb el suport de l'Alemanya nazi i la Itàlia feixista. La repressió contra els moviments d'esquerra i la cultura i la llengua catalana, basca i gallega va continuar durant la dictadura franquista.

El Franquisme

El franquisme va ser un règim polític autoritari i dictatorial vigent a Espanya entre el 1939 i el 1975. Va néixer de la victòria militar a la Guerra Civil Espanyola per part del general Francisco Franco Bahamonde. Sobre ell, va recaure el poder executiu i legislatiu.

Com aliat ideològic de Hitler i Mussolini, ell també va implantar una forta repressió contra els seus adversaris. Molts van patir afusellaments, vexacions personals i/o familiars, espoliació econòmica i privacitats sobre els seus drets. Als sospitosos de donar suport a la república, se'ls va enviar a les presons, d'on molts sortiren amb la salut malmesa per sempre. L'onada repressiva va durar des del 1936 fins el 1948. S'estima que uns quatre mil catalans van ser executats en aquest període. No foren més, perquè molts es van exiliar.

Franco convertí Espanya en una caserna regida per la jerarquia i la disciplina. Tots els partits polítics van ser prohibits. A Catalunya va començar una forta descatalanització i persecució de la llengua. Josep Benet i Morrell va afirmar que el franquisme destruiria Catalunya i la seva personalitat lingüística i cultural. Lluís Companys, qui fou president de la Generalitat, va ser afusellat el 15 d'octubre de 1940, a causa de la seva contrarietat a la ideologia implantada per la dictadura franquista.

Cartell de la CNT durant la Guerra Civil

Famous people

Anglès funcional

The students of 2nd level of English (Functional English) write about famous people because there are lots of artists, pop stars, writers, politicians, sports stars, doctors, scientists... They have become celebrities thanks to their work, effort, talent, skills... They have got a public recognition and they have helped to make others' lives more beautiful.

Her name is **Isabel Coixet**. She was born on 9th April 1962 in Barcelona, Spain. Her grandmother sold tickets in an old cinema. There, she found her vocation. She says "I never wanted to be an actress I wanted to make beautiful stories". She was licensed on Contemporary History, Film Director, Scriptwriter and Producer. She won some prizes on Publicity. She worked as a journalist on "Fotogramas" magazine. But her success was as a **film director**. Her films are: *Demasiado viejos para morir* (it was her first film) in 1988; *A los que aman* in 1995; *Cosas que nunca te dije* in 1998. Her big break came in 2003 with the film *Mi vida sin mí*. She won The Critics Eyes for the sincerity and sensitivity. Other films with awards are *La vida secreta de las palabras* in 2005 and *Elegy* in 2008. She quickly became famous for *Mapa de los sonidos de Tokio*. Now she has got international recognition.

By **Alexandra Sánchez**

His name is **Richard Tiffany Gere**. He was born on 31st August 1949 in Philadelphia, Pennsylvania. Although he is only 1'78 tall he is quite a sex-symbol. He is a good **actor**. He started as a musician, he could play several instruments, especially the piano and the trumpet, in addition he wrote songs. After two years of studying Philosophy at the University of Massachusetts, he left his career to become an actor. He acted in small roles in several films but his first success was in 1979 with *American Gigolo*, this was followed by *Officer and Gentleman* (1982), *Pretty woman* (1990) among others with less success. His filmography is very extensive and it still continues.

He has always been involved in humanitarian and social causes. He is a devout Buddhist. He has had several girlfriends. He has married twice. He has got a son named Homar.

By **Joana Amadó**

Michael Jackson (Indiana 29th August 1958, Los Angeles 25th June 2009). He became the **king of the pop**. He was a singer, a composer, an interpreter, and a dancer. He was a prodigious star. During his life he won many prizes and honours. The fame, success and some sad personal circumstances took him to the end of his life. He died at the age of fifty.

By **Isabel Comas**

Joan Manuel Serrat. He was born in Barcelona. He studied at the Universitat Laboral in Tarragona, but he loved music. He composed the song *Paraules d'Amor* for his first girlfriend. He was one of the leaders of the "Nova cançó catalana" and he defended the Catalan language. His greatest hits were the songs *Ara que tinc vint anys* and *Cançó de matinada*, and then he became a professional **singer**. He is a popular singer and he expresses his feelings: his philosophy of life. His lyrics talk about love, politics, the land, social justice,... He sings poetry and writes about his people.

I love Joan Manel Serrat.

By **Begoña Sagredo**

His full name was **Karl Stig-Erland Larsson**, but everyone knows him as Stieg Larsson. He was born on 15th August 1954 in Skelleftehamn, Sweden. His jobs were **journalist and novelist**. He died in Stockholm on 9th November 2004 at the age of fifty years from a heart attack. He is known all over the world, after his death, for the publication of the *Millennium trilogy* with the books: *Män som hatar kvinnor* (2005), that means *Men who hate women*. *Flickan som lekte med elden* (2006), that means *The girl who played with fire*. *Luftslottet som sprängdes* (2007), that means *The air castle that blew up*.

By **Badó Renau**

Lionel Andrés "Leo" Messi was born on 24th June 1987 in Rosario (Argentina). He is an Argentinean **footballer** who plays for F.C. Barcelona team and for the Argentine national team.

Messi started playing football when he was a child. He left Rosario-based Newell's Old Boys' youth team in 2000 and moved to Europe with his family because Barça offered him a treatment for his growth hormone deficiency. He made his debut in the 2004-05 season when he was only sixteen years old. Messi is one of the best football players of his generation, after getting a Golden Ball and the FIFA World Player of the year 2009, at the age of twenty-one, after winning six titles with F.C. Barcelona team.

By **Esteve Llorens**

Josep Pla was born in Palafrugell (Baix Empordà), on 8th March 1897.

He studied secondary education at the high school of Girona, but his passion was the literature, and he had an incredible memory. He began his first narratives collaborating with different local magazines. He started his Law career at the faculty of Barcelona. He graduated in Law. He worked for different newspapers, and wrote a lot of books. He was a very active person, he loved travelling and he was very interested in Catalonia and the politics. He died on 23rd April 1981. Everyone remembers the Catalan Josep Pla as **a writer, a journalist and a very characteristic politician.**

By Teresa Pascual

His name is **Pau Gasol Sáez** and he was born in Barcelona (Spain) on 6th July 1980.

He grew in St. Boi de Llobregat and he started playing basketball in the school team. Then he played in the C. B. Cornellà. Later he signed a contract with Barça.

In 2000 Pau started to study the medicine career, but later he gave up his studies to be a professional basketball player.

Pau is the only Spanish **basketball player** who is playing in Los Angeles Lakers in the NBA. He became the second Spanish to play in the NBA after Fernando Martin. In his debut in the NBA he was named Rookie of the year. He is the only player without having USA citizenship that has got this recognition. On 13th May 2009 he was elected for one of the NBA ideal Quintet.

By Jordi Blas

Marlon Brando Jr. was born in Omaha, Nebraska, on 3rd April 1924. Brando is considered one of the best **actors** of all the times. He studied at the Dramatic Workshop of The New School and at the Actors' Studio, in New York.

In 1944 was his first debut in Broadway with the work *I remember mama*. Brando's first film was *The men* in 1950. He acted in many memorable movies and he won two Oscars, the first for *On the Waterfront* (1954, directed by Elia Kazan) and the second for *The Godfather* (1972, directed by Francis Ford Coppola), but he refused the prize. Some years later Brando's career became very irregular. Brando became well-known for his crusades for civil rights, American native rights, and other political causes. He married three times and he had nine children. He died in Los Angeles, California, in 2004.

By Imma Claramunt

48 years with **The Beatles**... Yes, everything started with the publication of the now famous *Help*. That was 5th October 1962. In the beginning the edition was kept in the most absolute silence because, after all, The Beatles were just a quartet of the old Liverpool. Nobody believed much in them. It was October 1962 when their record *Love me do* started to sound outside Liverpool. It was a world success. John, Paul, George and Ringo started to make history. They became the **most famous band** all over the world. The Beatles split up in 1979 and John Lennon went to live to the United States with his second wife, the Japanese artist Yoko Ono.

By Montse Montplet

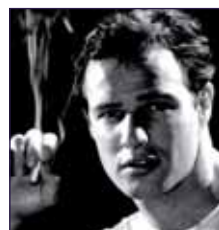
Dr. Valentí Fuster Carulla - cardiologist -. He was born in Cardona (Catalonia) in 1943. He is licentiate and doctorate in medicine for the University of Barcelona. He was professor in Harvard University and at the moment he is working at the hospital in Harvard. He has written some books about health. Dr. Fuster says: "I work a lot of hours but I am not stressed. I find the time every day for me, for thinking, only thinking". He has a project which name is *Integral health prevention of children*. I think Dr. Fuster is a good person and a very good doctor.

By Montse Vall-Ilosera

I would like to write about an important person for me: the famous **Antonio Gaudí**. He was born in Riudoms (Tarragona) on the 25th June 1852. He studied architecture in Barcelona in 1878.

His first projects were small. Then he went on to works that have international fame. In 1883 he took charge of the *Sagrada Família* project and started the work, this would be one of the most important works with Casa Batlló, Casa Milà (called *La Pedrera*) and the Colònia and the Parc Güell, among many other works distributed in Spain. He died on 9th June 1926 in Barcelona at the age of seventy-four because the Tramvia Blau ran over him. He had many unfinished projects. Gaudí was an **architect** and he designed not only in the building but in furniture and glass windows.

By Maria Velasco

Clint Eastwood Jr. is an actor, musician, producer, and film director. He was born on 31st May 1930 in San Francisco. When he was young he worked as a woodcutter, bricklayer, pianist and a lot of different jobs. After that, he studied theatre in Los Angeles College. As an actor, Eastwood was famous in several films as *A fistful of Dollars*, *The good, the bad, and the ugly* or *Dirty Harry*. As an actor and film director he directed films as *The bridges of Madison County*, *Million dollar baby* and *Gran Torino*. However, he has declared that this one is his last film as an actor.

By Manel Sánchez

La Trinca. They are a Catalan musical group. They sang special songs very funny in the transition time. Their shows were very nice. They lived in Canet de Mar and their names are Josep Maria, Toni and Miquel Àngel. Now they don't sing but they direct a lot of TV programs and at the moment they are taking part in a special program called "Looking for the Trinca".

By Pepita Caballé

My name is **Little Red Riding Hood**. I had a very strange relationship with a wolf. It's a never ending story. I asked: "Is it possible a relation among a wolf, a woodcutter and I? It is very complicated. Really, it is a perfect story for a T.V. reality show. The end.

By Pep Tarragó

Salvador Dalí i Domènech, was born on 11th May 1904, in the town of Figueres, in Catalonia, Spain. He was an artist, a great painter. In August 1929, Dalí met his muse, inspiration, and future wife Gala, Elena Ivanovna Diakonova. She was a Russian immigrant, who at that time was married to the surrealist poet Paul Eduard. In the same year, Dalí had important professional exhibitions and he officially joined the Surrealist group in the Montparnasse quarter of Paris. His work had already been heavily influenced by surrealism for two years. Gala died on 10th June 1982. Dalí died of heart failure in Figueres at the age of eighty-four on 23rd January 1989. He is buried in the crypt of his Theatre Museum in Figueres.

By Mercè Dolcet

The next biography is the story about an adventurous man that climbed the highest mountains in the Himalaya, and changed his life to help the children who live in the Himalayan valleys. **Greg Mortenson** was a climber.

In 1993 he was waiting for climbing the K2 when an expedition-

mate was ill and he helped him to return to the base camp. When he returned to the base camp he lost the correct way, and after two days lost in the Baltoro valley he arrived to one small village named Korphe. Local people took care of him during a lot of days. Then, he told them that he would return and build a school in this village. He returned home. When he got enough money, he returned to Korphe and built a little school. Then he began to build other schools for girls in the mountains of Pakistan because the Taliban only accepted the boys in their schools named madrasah. Nowadays Greg Mortenson has built more than fifty schools in the mountains and valleys of Pakistan. This story is related in a very interesting book titled *Three cups of tea*. In Catalonia there is also Vicky Sherpa, a woman who builds schools in Nepal.

By Jaume Pascual

Rudolf Diesel was a German engineer. He was the inventor of the diesel engine. This type of engine works by the basic principles behind internal combustion, the four-stroke cycle and all of the subsystems that help the car's engine to do its job. Diesel's story actually begins with the invention of the gasoline engine. This invention used the four-stroke combustion principle. At first, the gasoline engine wasn't very efficient, only about ten percent of the fuel used in these types of engines actually moved a vehicle. In 1878, Rudolf Diesel was attending the Polytechnic High School of Germany when he learned about the low efficiency of gasoline and steam engines. This disturbing information inspired him to create an engine with a higher efficiency, and he devoted his time to developing a "Combustion Power Engine." By 1892 Diesel had obtained a patent for what we now call the diesel engine.

By Jordi Artiola

Miguel González Bosé, known as **Miguel Bosé**, is a famous singer and actor. His father was the Spanish bullfighter Luis Miguel Dominguín and his mother is the actress Lucia Bosé. He was born on the 3rd April 1956 in Panama, however he got the Spanish nationality after being exempt of the Spanish military service. He grew in an atmosphere surrounded by culture and art: Pablo Picasso (his Godfather), Ernest Hemmingway, the father of the current's Colombian President,... were close friends of his family. In 2008 the Colombia's President Mr. Alvaro Uribe Vélez gave him the Colombian citizenship for his support for the peace and for the Colombian kidnapped people.

By Marga Masferrer

His full name is Ramon Moix Messeguer, **Terenci Moix** was a Catalan **writer**. He was born on 5th January 1942 and he died on 2nd April 2003 at the age of sixty-one. He wrote in Catalan and Spanish. In the 1980s he became a great writer. He travelled to Paris, London,... but his passion was the Egyptian culture. He lived in Egypt for some years. He won some literary prizes, the most important was Premio Planeta in 1986 with the book titled *No digas que fue un sueño* that was a best seller of the decade.

By Fina Alcaraz

Dalai Lama.The Dalai Lama is a religious figure in Tibetan Buddhism .The current Dalai Lama is His Holiness Tenzin Gyatso (the 14th Dalay Lama). He was born on 6th July 1935 in a farming family in the small village of Taktser in Amdo, (north-eastern Tibet). At the age of two, he was recognised as the reincarnation of the 13th Dalai Lama. He has always fought for the peace and the Tibet's independence. He got the Nobel Peace prize in 1989. He is **the spiritual leader of the Tibetan people**. Dalai Lama's teachings always connect with the deeper human qualities.

By Mariana Morales

Raimon began singing in public in 1961 when he was still a student at Valencia University. At the same time, in Catalonia there was the "Nova cançó" movement. His first song *Al Vent* was a great success. **Singer, poet and writer**, Raimon's way of singing indicates the visceral concept of music, the shout, the melody, the harmony and his free style. For him the song is a way of expressing poetry and love, it is also a way to fight.

By Josep Alfaras

Pere Nolasc Barri Draper: Doctor Barri. He was a very good doctor for people from Sant Celoni and the nearby towns. His father was a doctor and his son and grandson are also prestigious doctors (they work at the Hospital Dexeus). Four generations devoted to medicine. He devoted his life looking after people's health. He drove a white Seat 600 and he went everywhere at any time of the day to visit his patients.

In Sant Celoni there's a street with his name, it was given to show people's gratitude to him. He died very old. When I remember Dr. Barri I came back to my childhood and I have very nice and happy memories of him. His effort helped other people.

By Rosa Costa

Edgar Allan Poe (19th January 1809 - 7th October 1849) was an American **writer, poet, editor and literary critic**, considered part of the American Romantic Movement. Best known for his tales of mystery and the macabre, Poe was one of the earliest American practitioners of the short story and is considered the inventor of the detective-fiction genre.

By Jesús Mata

Lluís Montané Mollfulleda –sculptor and painter- was born on 2nd January 1905 in Sant Celoni. When he was a child he had skills for sculpting clay and painting. At the age of fifteen he moved to Barcelona and he learnt at the "Belles Arts" School called "La Llotja". He got scholarships and he went to study to Rome, Florence, Brussels and Paris.

His work of art was classic and his specialty were naked women, dancers and mythology characters. We can find his works in different churches, squares, public buildings and museums all over Catalonia. There is a big representation in Sant Celoni: *Sant Martí* in the main church, *Salomé* in the station square, *Maternitat* in La Caixa and many other sculptures and paintings kept in the local town. The Generalitat of Catalonia gave him the Cross of Sant George in 1992. He died on 9th June 1997.

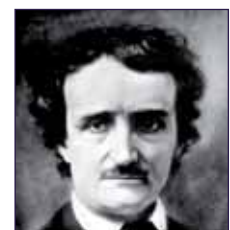
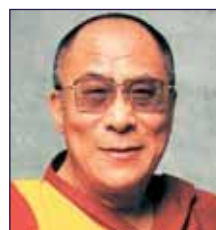
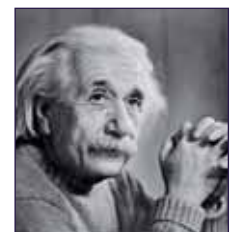
By Carme Soldevila

Albert Einstein was born in Ulm, Germany on 14th March 1879. His family moves to Munich the following year where his father and uncle start an electrical engineering company, Einstein & Cie.

Albert Einstein is one of the most notable and influential **scientists** of the twentieth century. Although he became known as a genius of science and gained considerable fame later in life, as a child he was slow in learning to speak.

His most famous discovery is the theory of relativity, $E=MC^2$, which overturned Isaac Newton's laws by explaining the relation of energy and mass as a consequence of space and time.

By Joana Flores

Tot professor o alumne que participa en ensenyaments d'informàtica ha pogut sentir en algun moment vibracions negatives quan en entrar a l'aula no sap si els ordinadors funcionaran o es tindran tots els requisits necessaris per portar a terme una bona classe.

Les aules d'informàtica són un punt de trobada i de pas continu de tot l'alumnat i professorat d'un centre educatiu. És necessari un bon equipament, modern i potent, i que ofereixi la funcionalitat necessària pel desenvolupament de les classes, cobrint les expectatives dels diferents tipus d'usuaris implicats. D'aquesta manera s'aprofitaran al màxim el temps i els esforços dedicats.

Les aules d'informàtica del nou centre han d'oferir un mínim de garanties respecte a la funcionalitat, recursos i seguretat en l'ús, així com el software adequat per a cada matèria que s'imparteixi.

Entre tots els alumnes dels cursos d'informàtica d'aquest any (2009-10) s'ha fet una petita enquesta dels desitjos o expectatives que volen trobar-se en el nou centre Sax Sala, concretament dins les aules d'informàtica.

Curs de Formació instrumental III

"...Les taules haurien de ser més àmplies per poder treballar amb l'ordinador sense veure'ns limitats en l'espai i així poder agafar bé els apunts. També voldríem que tots els ordinadors utilitzin la mateixa versió i idioma en el sistema operatiu ..."

Taller d'Excel

"...Voldríem més varietat de cursos i més amplitud d'horaris tant al matí com a la tarda. Que el professor pogués tenir el seu propi ordinador i projectés els passos a seguir. També ens agradaria que tots els ordinadors utilitzessin la mateixa versió, si és possible la més actualitzada..."

Curs d' Alfabetització digital I

"...Ens agradaria que les aules fossin àmplies i amb molta llum. Que hi haguessin més ordinadors per classe. També ens agradaria tenir aules d'ús lliure dels PC's per poder practicar fora d'horari i amb connexió a internet des de qualsevol part de l'escola..."

Curs d' Alfabetització digital II

"...Demaneu més cursos del mateix nivell per tal que no hi hagi llistes d'espera per poder-los fer. Que la durada de les classes sigui de dues hores i també voldríem portàtils en comptes de PC's de taula ..."

Taller de Word i Internet

"...Un equip ben complet amb auriculars, so, web-cams i PC's ràpids i moderns amb pantalles planes grans. Voldríem també molta més varietat de cursos, tant d'ofimàtica com de disseny o de programació. Que els cursos que fem a l'escola siguin homologats ..."

Ara que tinc vint anys...

Formació instrumental II

Enguany, la revista de l'escola compleix les vint edicions. Aprofitant aquest esdeveniment, les alumnes del curs de Formació Instrumental II us expliquen, amb un breu relat, com eren les seves vides quan elles tenien vint anys.

Em dic Angeles Garcia Conteras. Quan jo tenia 20 anys ja vivia a Sant Celoni, estava casada i tenia dos fills. El meu marit treballava en una fàbrica del sector químic que es deia Derivados Faristolés.

Em dic Maria Dolores Amaya Salgueiro. Quan jo tenia 20 anys vivia a Nalare. Estava ja casada i tenia dos nens: l'Antoni, el "xamarró" i en Manuel el "ico". Després, als 23 anys vaig tenir a l'Antònia. El meu marit es diu Juan i treballava recollint ferralles.

Em dic Isabel López Ullas. Quan jo tenia 20 anys vivia a Gornos, a la Província de Càdis. Jo ja estava casada i tenia dos fills: Pepi amb cinc anys i Maria Isabel amb tres anys. Uns anys després vam venir a Catalunya. El meu marit treballava de paleta i jo d'ajudant de cuina a una fàbrica i ens ha anat molt bé!

Em dic Refida Prad. Quan jo tenia 20 anys vivia a Pívorras, en la part de Huelva. Etsa setmana vaig marxar per anar a Barcelona on vaig conèixer al meu marit i ens vam anar a l'Escola del Postu, a Barcelona.

Em dic Francisca Rodriguez Lozano. Quan jo tenia 18 anys, els meus pares em van enviar a casa dels meus tios, a Madrid, a treballar al restaurant que tenen. Quan jo feia 21 anys, i després que el meu marit acabés la mili, ens vam casar i vam tornar a Dehesa Vieja, a la província de Granada, on hem nascut tots dos.

Jo em dic Maria Angels Olive Pagolés. He nascut i sempre he viscut a Sant Celoni. Quan jo tenia 20 anys vivia a casa dels meus pares, la meua germana i jo-la meua germana es va casar i ara viu amb els meus pares.

Em dic Francisca Martínez. Vaig néixer a un poble de Lleida. Quan jo tenia 17 anys vaig venir a Catalunya a treballar. Aquí vaig conèixer al meu marit, que havia vingut d'Almeria també a treballar, com jo. Quan jo tenia 20 anys ens vam casar, i vam tenir dos fills. Ara ja tinc quatre netes i quatre besnets.

Em dic Lucrecia Latorre. Quan jo tenia 20 anys vivia a Jacena, a la província de Cordoba. Estava soltera, però tenia mare, amb el que després em vaig casar. Vivia en una casa del centre del poble. La casa tenia dos pisos. Vivia amb els meus pares i els meus onze germans. Eram tres noies, tres noies.

Em dic Mireia Ribes Bugada. Quan jo tenia 20 anys vivia a Barcelona, on vivia amb els meus pares. Ell treballava a una impremta i jo treballava d'ajudant de cuina. Més tard ens vam anar a viure junts a un pis que vam comprar al Bar Pastor. Ara fa pocs anys que ens hem traslladat a Hostalric.

Em dic Antonia Zaxilla Podadera. Quan jo tenia 20 anys vivia a Periana, a la província de Màlaga. Estava soltera, però ja sortia amb el noi que uns anys més tard seria el meu marit. Tots dos treballàvem al camp. Jo vivia amb els meus pares. Teníem animals: gallines, conills, cabres, xais... Els meus pares venien llet. Després, al 1963, el meu marit i jo vam venir a Catalunya, on vam tenir els nostres tres fills.

Em dic Maria Jiménez Romero. Quan jo tenia 20 anys vivia a la Albuñuela, a la província de Granada. Llavors estava soltera i treballava amb el meu pare collint l'espàrta. Vivia amb els meus pares i els meus germans en una casa petita.

Em dic Isabel Ramírez Fernández. Jo sóc nascuda a Sant Celoni. Quan tenia 20 anys vivia en un pis del carrer Ausias March. Vivia amb la mare, el meu germà Josep i la meua germana Maria del Carmen. Després ens vam canviar a una casa i els meus germans es van casar i jo continuï vivint amb la meua mare.

Em dic Aixa Duss. Quan jo tenia 20 anys vivia a Melilla on vaig conèixer al meu marit. Em vaig casar amb ell als 22 anys i llavors vam venir a Barcelona.

Em dic Carmen Ramos Cortázar. Quan jo tenia 20 anys ja vivia a Badalona. Per un temps que la família havíem arribat des de Lorca, a la província de Múrcia. Jo estava soltera i treballava seguint en una casa. Vivia amb els meus pares en un pis petit al barri de Sant Roc.

Em dic Isabel Gallardo Gil. Quan jo tenia 20 anys vivia a la villa de la Sierra, a la província de Sevilla. Estava soltera i tenia promès. Ell treballava al camp i jo cosia a casa. Sis anys més tard ens vam casar i vam venir a Sant Celoni.

Otras historias

Castellà elemental

Nada más adecuado para una fecha tan significativa – 23 de abril – como explicar cuentos, leyendas ... de otros lugares: los nuestros. Aquí tenéis algunas de esas “otras historias” que forman parte de la cultura y de la vida de nuestros diversos países de origen.

Un cuento de Senegal

LA RANA Y LA ABEJA

Un día la rana invitó a la abeja a cenar y le dijo: “Abeja, cuando vengas a cenar no hagas música”. La abeja le dijo: “¡Vale!”. Pero cuando la abeja venía volando, sus alas hacían ruido y la rana le decía: “¡Eso no vale!”. La abeja lo intentó una y otra vez pero no podía llegar a casa de la rana sin mover sus alas. Otro día, la abeja invitó también a la rana, y le dijo: “Cuando vengas a cenar ... que te laves las manos”. La rana contestó: “¡Vale!”. Y la rana se lavó las manos, pero a la hora de ir a cenar, se las ensució de nuevo. Y la rana también lo intentó una y otra vez y no podía llegar con las manos limpias. Así, de esta manera, ambas supieron que no podían realizar las propuestas que una le hacía a la otra.

KARÉE: EFOLEY DI YADJÉ

Founack focon, efoley di ewok yadjé bé fou-ri, di eregue yo,oulacodia edioley, badioute équime. Yadjé di érégue nidiamdiam. Na yadjé élacon éhitouley, oulébenaou wolio di ouwel wou, wou, wou ni caquime. Nan érignoum, efoley di érégue yo badioute équime. Yadjé di élique édioley nocon, nagaba égnolente, di éyolom. Founack, yadjé di ewocke efoley be fouri di érégue yo, oulacodia édioley, nougnacouley bandor. Efoley di érégue yo nidiamdiam. Na rigume, di égnacouley bé edioley fouriaf, bala érigne to, ouwénaou di oumoken. Yadjé di érégue yo ouwénaou oumokenmoken. Efoley di élique nacon, nagaba, égnolente. Yadjé di yon yo idjé cagalene manou oukaname fouley.

(Lansana Sane, de Badioure)

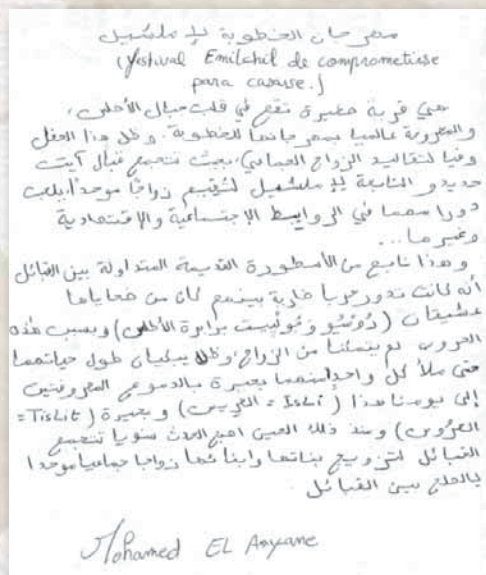
Una leyenda de Marruecos

IMILCHIL, UNA HISTORIA DE AMOR.

La fiesta de las novias

Imilchil es un pueblo pequeño, en el corazón del Atlas, al sur de Marruecos. Es conocido por su famoso festival de comprometerse para casarse. Cada año se reúnen todas las tribus de Ayt-Hdidu para celebrar una boda colectiva. Según la leyenda, entre estas tribus había guerras y enemistades que no permitieron a una pareja de enamorados casarse, ya que sus familias eran enemigas. Lograron separarlos y lloraron toda su vida. Con las lágrimas derramadas por separado, cada uno llenó un lago de agua; son los lagos Tislit (novia) y Iseli (novio). Y desde entonces se celebra cada año este festival.

(Mohamed El Aryane, de Oujda)

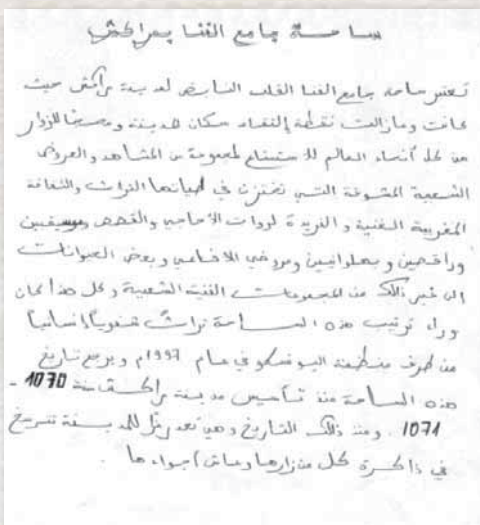
Un lugar mágico

LA PLAZA JAMAÂ EL FNA

La plaza Jamaâ El Fna se considera el corazón de la ciudad de Marrakech. Fue y sigue siendo el punto de encuentro de los habitantes de la ciudad. También es el lugar de visita obligada para los numerosos visitantes procedentes de todos los lugares del mundo; en la plaza, disfrutan de los espectáculos populares más diversos que reflejan el mejor patrimonio cultural marroquí. Allí podemos ver los narradores de cuentos populares, músicos, bailarines, payasos, ... Y algo muy especial y extraordinario que son los educadores de serpientes y también de otros animales. Quien ha visitado esta plaza y ha vivido su ambiente, guardará siempre un especial recuerdo en su memoria.

Gracias a todo esto, Marrakech es considerada uno de los Patrimonios Mundiales desde el año 1997. La plaza de Jamaâ El Fna se fundó el año 1070. Desde entonces se considera el símbolo de esta ciudad.

(Younes Zimoun, de Tetuán)

Una leyenda de Brasil

EL DELFÍN ROSADO DEL AMAZONAS

Cuando el sol se esconde y la selva empieza a verse al contraluz, en el río Amazonas encontraremos a su más característico habitante: el "bote" o delfín rosado. Éste es el delfín de agua dulce más grande del mundo.

Dice la leyenda que el delfín rosado fue un joven guerrero indígena, al que un dios envidió sus atributos masculinos, por lo que lo transformó y condenó a vivir en los ríos y lagos de la Amazonia.

En junio, mes de fiestas, danzas, fuegos y música, cuando los indígenas celebran sus santos y están ocupados divirtiéndose, los delfines rosados salen del río para seducir a las jóvenes. El delfín, convertido en un hombre atractivo y un amante insaciable, se acerca a la orilla. Va vestido de blanco y lleva la cabeza cubierta por un sombrero de paja, bajo el que esconde lo que le queda de delfín: el orificio en la cabeza, por donde respira. Por esto, cuando algún hombre con sombrero se presenta durante el mes de junio, los habitantes de la selva amazónica piden que se quite el sombrero, para asegurarse de que no sea un delfín.

De acuerdo con la leyenda, las mujeres jóvenes en los días de su menstruación y en las noches de luna llena que entren en las aguas del río Amazonas, o anden por el río en canoa, pueden contar con la visita del delfín que irá a embarazarlas. Es por esto que, en la región, se les acredita a los delfines rosados la paternidad de todos los niños sin padre. Incluso se han encontrado casos de niños registrados en las notarías como "hijos del delfín".

O BOTO COR DE ROSA (AMAZÔNIA)

Os índios chamam o boto de "uiara", e dizem que ele é o deus dos rios e protetor dos peixes.

Mas os botos cor de rosa têm uma peculiaridade: adoram festas. Quando têm vontade de se divertir, principalmente nas proximidades das festas juninas, os botos esperam chegar a noite, saem da água, transformam-se em humanos (ou, dizem alguns, meio humanos – a metade de baixo humana e, neste caso, sempre usam chapéu, para ocultar o rosto), e passeiam nas cidades.

Quando chegam a alguma festa em aldeias ribeirinhas, vão entrando mansamente, comportando-se de maneira tímida, quietinhos, envergonhados, sempre muito educados. Isso até a primeira bebida. Depois, não rejeitam uma. Não há bebida que chegue. E não ficam tontos! Têm uma resistência sobre-humana à bebida.

Antes do amanhecer, no entanto, eles têm que voltar para a água, pois o sol os transforma em botos outra vez.

(Sebastiao Uilian Ríos da Costa, de Mutunópolis)

Col·laboracions

It is never late to learn

My name is Jane. My surname is Moyon. I'm from Ecuador, but I have the Spanish nationality.

My English is unfinished and I always wanted to learn but it is very difficult. I got married soon and I stopped studying, then children came and I had to look after them so I can spend time now that my children are independent, and thanks to this country I found the opportunity to return to school.

At first I was a little embarrassed because I thought I was going to study with younger people, but the first day I met students of my age, and also thanks to the teacher Martha I have a good feeling with my classmates and I am grateful to this adults school that is doing good work and I realize that it is never late to learn.

Jane Moyon

Dejaj mhamar

pollastre rostit

INGREDIENTS:

1 pollastre

llimona en conserva

olives

julivert

all

espècies (canyella, pebre negre, safrà i gíngebre)

oli d'oliva

PREPARACIÓ:

Buideu el pollastre sencer: traieu-li la freixura, etc. Renteu-lo, tant per fora com per dins, amb aigua i vinagre o aigua i llimona.

Prepareu una picada d'all i julivert i afegiu-hi les espècies, sal, un bon raig d'oli d'oliva i una mica d'aigua. Deixeu el pollastre en adob amb aquesta barreja una estona.

Lligueu-li les potes perquè no perdi la forma i quedi sencer, i coeu-lo a foc lent, en una cassola, remenant-ho a poc a poc per evitar que es trenqui.

Passada una hora, poseu el pollastre en una safata al forn, preescalfat a uns 180°, i afegiu-hi un grapat d'olives verdes sense pi-nyol i uns quants trossos de llimona en conserva, que prèviament heu d'haver escalfat en una mica d'aigua.

Deixeu el pollastre al forn fins que s'hagi daurat i ja el podreu servir.

Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des

L'observatori Kepler descobreix cinc planetes extrasolars

El dia 5 de gener de 2010 els científics que dirigeixen el programa de l'observatori Kepler de la NASA van anunciar la detecció de cinc nous planetes extrasolars. La seva massa és gran i, al trobar-se a prop de les seves estrelles, tenen temperatures superficials molt elevades. De fet, les seves estrelles són més grans i calentes que el Sol. L'observatori necessita més temps per localitzar-ne d'altres més petits i rocosos, semblants a la Terra. El vehicle va ser llençat el dia 6 de març de 2009 i observa de forma constant unes 150.000 estrelles. Els cinc exoplanetes ara anunciats han estat confirmats per altres telescopis terrestres. El Kepler continuarà la seva missió fins al menys el novembre de 2012, de manera que tindrà molt més temps per seguir rastrejant el cel, a la recerca del primer planeta de mida terrestre situat en una òrbita adequada per a la presència d'aigua líquida a la seva superfície.

Ivan Navarro

Informació del curs

CATALÀ ORAL:

Nivell I:

dimarts i dijous de 20 a 21.30 h
(del 29/09/09 a l'11/02/10)

Nivell II:

dimarts i dijous de 20 a 21.30 h
(del 16/02/09 al 17/06/10)

CURS D'ACOLLIDA ADREÇAT A DONES NOUINGUDES:

de dilluns a dijous de 15.15 a 16.45 h

CURS DE BENVINGUDA ADREÇAT A DONES:

dilluns de 9.15 a 10.45 h

CURS D'ACOLLIDA ADREÇAT A JOVES NOUINGUTS/DES:

Nivell I:

dimarts, dimecres i dijous 9 a 11.45 h
(del 29/09/09 a l'11/02/10)

Nivell II:

dimarts, dimecres i dijous 9 a 11.45 h
(del 16/02/09 al 17/06/10)

FORMACIÓ INSTRUMENTAL II:

de dilluns a divendres de 15.30 a 17 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL III:

de dilluns a divendres de 16 a 17.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL:

Grup A: dilluns dimecres i divendres de
20 a 22 h

Grup B: dilluns i dimecres de 20 a 22 h i
divendres de 19 a 21 h

Grup C: dilluns dimecres i divendres 15
a 16.45 h (es realitza a La Batllòria)

GRADUAT EN EDUCACIÓ SECUNDÀRIA:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

FORMACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ:

dilluns, dimarts i dijous de 17 a 20 h

FORMACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR:

Part comuna:

Grup A: dilluns i dimarts de 18 a 22 h
Grup B: dimecres i dijous de 18 a 22 h
Grup C: dilluns i dimarts de 18 a 22 h

Part específica:

Geografia: divendres de 18 a 19.30 h
Economia i organització d'empreses:
dimarts de 18 a 20 h
Física: dimecres de 18.30 a 20.00 h
Biologia: dimecres de 20 a 21.30 h

PREPARACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT:

Part comuna:

Grup A: dilluns de 20.30 a 22 h i
dimarts de 18 a 22 h
Grup B: dimecres de 18 a 22 h i dijous
de 20.30 a 22 h

Part específica:

Geografia: divendres de 18 a 19.30 h
Economia i organització d'empreses:
dimarts de 18 a 20 h
Física: dimecres de 18.30 a 20.00 h
Biologia: dimecres de 20 a 21.30 h

CASTELLÀ ELEMENTAL:

Nivell I: dimarts i dijous de 20 a 21.30 h
(del 29/09/09 a l'11/02/10)

Nivell II: dimarts i dijous de 20 a
21.30 h (del 16/02/09 al 17/06/10)

ANGLÈS:

Nivell inicial:

dilluns i dimecres de 19.30 a 21 h

Nivell funcional:

Grup A: dilluns i dimecres
de 16.30 a 18 h
Grup B: dilluns i dimecres
de 18 a 19.30 h

INFORMÀTICA:

1r trimestre:

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

Grup A: dimarts i dijous de 16 a 17.30 h
(del 29/09/09 al 17/12/09)

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II

Grup A: dilluns i dimecres de 18 a
19.30 h (del 28/09/09 al 21/12/09)
Grup B*: dilluns i dimecres de 20 a
21.30 h (del 28/09/09 al 21/12/09)
* es realitza a l'escola Montnegre de
La Batllòria

TALLER D'INFORMÀTICA: Word i Internet

Grup A: dimarts i dijous de 18 a 19.30 h
(del 29/09/09 al 17/12/09)

2n trimestre:

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

Grup B: dilluns i dimecres de 20 a
21.30 h (de l'11/01/10 al 24/03/10)

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II

Grup C: dimarts i dijous de 16 a 17.30 h
(del 12/01/10 al 25/03/10).

TALLER D'INFORMÀTICA: Word i Internet

Grup B: dilluns i dimecres de 18 a
19.30 h (de l'11/01/10 al 24/03/10)

TALLER D'INFORMÀTICA: Excel

Grup A: dimarts i dijous de 18 a 19.30 h
(de l'11/01/10 al 24/03/10)

3r trimestre:

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

Grup C: dilluns i dimecres de 18 a
19.30 h (del 7/04/10 al 16/06/10)

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II:

Grup C: dilluns i dimecres de 20 a
21,30 h (del 7/04/10 al 16/06/10)

TALLER D'INFORMÀTICA: Word i Internet

Grup B: dimarts i dijous de 16 a 17.30 h
(del 6/04/10 al 17/06/10)

TALLER D'INFORMÀTICA: Excel

Grup A: dimarts i dijous de 18 a 19.30 h
(del 6/04/10 al 17/06/10)

DIBUIX I PINTURA:

- Grup A: dimarts de 18.30 a 21 h
- Grup B: dimecres de 17 a 19.30 h

EQUIP DOCENT

Marcel Fontanillas

Accés a CFGS
Accés a la universitat

Manoli Gallardo

Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Paqui García

Formació instrumental
Formació instrumental III
GES
Castellà elemental I i II

Sílvia Herranz

Alfabetització digital I i II
Taller d'Informàtica: Word i Internet
Taller d'Informàtica: Excel
Taller d'Informàtica: Access
Taller d'Informàtica de Formació instrumental III

Ana Navarrete (secretària)

Curs d'acollida adreçat a dones nouvingudes
Català oral I i II
Curs de benvinguda adreçat a dones
Aula d'acollida lingüística

Marta Palomé

Anglès nivell inicial
Anglès nivell funcional

Marina Pardo

Formació instrumental II
GES
Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Bernadeta Pujol

Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des

Anabel Quiñones

GES
Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Neus Selga

Formació instrumental
Formació instrumental II
GES
Dibuix i pintura
Accés a CFGM

M. Antònia Vilarrodona (directora)

Formació instrumental
GES
Accés a CFGM

MATRÍCULES

Català oral I	20
Català oral II	20
Curs de benvinguda per a dones	12
Curs d'acollida adreçat a dones nouvingudes	13
Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des	27
Formació instrumental II	16
Formació instrumental III	16
Formació instrumental	29
Graduat en educació secundària	34
Prova d'accés a cicles formatius de grau mitjà	19
Prova d'accés a cicles formatius de grau superior	75
Prova d'accés a la universitat per a majors de 25 anys	14
Castellà elemental I	18
Castellà elemental II	9
Anglès nivell inicial	20
Anglès nivell funcional	38
Alfabetització digital I	46
Alfabetització digital II	58
Taller de Word i internet	42
Taller d'Excel	13
Taller d'Access	12
Dibuix i pintura	26
TOTAL*	577

*El nombre de matrícules és superior al d'alumnes (488), ja que un mateix alumne pot estar matriculat a més d'un nivell i/o mòdul. Recompte efectuat amb data 26 de març de 2010.

DADES DE L'ALUMNAT

MATRICULATS	488	%
TOTAL HOMES	227	46,5%
TOTAL DONES	261	53,5%

NIVELL D'ESTUDIS	488	%
Analfabet	26	5,3%
Sense estudis	47	9,6%
Estudis primaris	106	21,7%
Certificat	6	1,2%
Graduat	58	11,9%
Eso sense aprovar	32	6,6%
ESO	38	7,8%
FP I	25	5,1%
FP II	15	3,1%
BUP	8	1,6%
Batxillerat LOGSE	21	4,3%
COU	11	2,3%
CF grau mitjà	47	9,6%
CF grau superior	4	0,8%
Universitaris	31	6,4%
No consta	13	2,7%

RESIDÈNCIA	488	%
Sant Celoni	342	70,1%
Santa Maria de Palautordera	37	7,6%
Riells Viabrea	25	5,1%
La Batllòria	25	5,1%
Breda	20	4,1%
Gualba	9	1,8%
Vallgorguina	7	1,4%
Hostalric	5	1,0%
Llinars del Vallès	4	0,8%
Sant Esteve de Palautordera	4	0,8%
Montseny	2	0,4%
Campins	2	0,4%
Arbúcies	2	0,4%
Cardedeu	1	0,2%
Fogars de Monclús	1	0,2%
Vilalba Sasserra	1	0,2%
Fogars de la Selva	1	0,2%

EXALUMNE	488	%
Sí	185	37,9%
No	303	62,1%

PROCEDÈNCIA	488	%
Estat espanyol	350	71,7%
Marroc	59	12,1%
Gàmbia	29	5,9%
Senegal	10	2,0%
Guinea	7	1,4%
Xina	4	0,8%
Colòmbia	4	0,8%
Romania	3	0,6%
Brasil	3	0,6%
Xile	3	0,6%
Rússia	2	0,4%
Ucraïna	2	0,4%
Índia	2	0,4%
Bolivia	2	0,4%
Equador	1	0,2%
Uruguai	1	0,2%
Pakistan	1	0,2%
Estats Units	1	0,2%
Gran Bretanya	1	0,2%
Perú	1	0,2%
Lituània	1	0,2%
Hondures	1	0,2%

SITUACIÓ LABORAL	488	%
Treballa	169	34,6%
Treball domèstic	45	9,2%
Estudiant	2	0,4%
Aturat	206	42,2%
Jubilat/pensionista	48	9,8%
No consta	13	2,7%

GRUP D'EDAT	488	%
de 16 a 25 anys	137	28,1%
de 26 a 35 anys	94	19,3%
de 36 a 45 anys	73	15,0%
de 46 a 55 anys	77	15,8%
de 56 a 65 anys	67	13,7%
més de 65 anys	40	8,2%

CRÒNICA D'ACTIVITATS

Celebració de la castanyada

Octubre de 2009

El dijous vint-i-nou d'octubre els i les alumnes que van assistir al centre van ser convidats a celebrar la castanyada. Aquesta activitat es va anar repetint en diferents franges horàries per tal d'arribar al màxim de gent possible. Va ser una manera festiva d'establir relacions entre els diferents grups al voltant un pica-pica de tardor tradicional amb galetes, moniats i castanyes torrades acompanyats de vi novell i de refrescos.

Dia internacional contra la violència vers les dones

18 de novembre de 2009

Alumnes de diferents grups de formació instrumental van participar en el col·loqui sobre la "síndrome dels avis esclaus" i el paper que aquests tenen dins l'actual tipus d'estructura familiar en la qual han d'assumir rols que els són impropis i que poden acabar desbordant les seves possibilitats. Aquesta és una situació amb la qual una part de l'alumnat assistent, en major o menor grau, s'identificava. El debat va estar conduït per Núria Suárez, tècnica d'Igualtat de l'ajuntament.

Activitats de Nadal a l'Escola d'Adults

22 de desembre de 2009

Com a inici de la celebració del Nadal, els alumnes del Centre de Formació d'Adults van participar en la decoració de les aules i del centre en general, col·laborant en l'obra col·lectiva de l'arbre dels desitjos.

El 22 de desembre a les sis de la tarda el centre va celebrar una festa a la sala petita de l'ateneu. Va ser un acte multi-

tudinari en el qual es va comptar amb la col·laboració d'una representació del grup de teatre Rebrot, que va fer una lectura de poemes de l'obra El Nadal dels pescadors i del conjunt variat de l'escola de música que va interpretar una suite de Haendel. Seguidament, els assistents van poder gaudir d'un petit refrigeri

Celebració del Dia Internacional de les Dones

8 de març de 2010

Un grup d'alumnes, professionals del centre i la regidora de l'àrea, Laura Costa, es van reunir el 8 de març per celebrar, amb un dinar, el Dia Internacional de les Dones. Mentre dinaven a fora anava caient la tempesta de neu que va paralitzar els països, però a les nostres dones ni això les va aturar.

Els alumnes de l'Escola d'Adults visiten la UAB

18 de gener de 2010

El passat 18 de gener, un grup d'alumnes del Centre de Formació d'Adults van realitzar una visita a la Universitat Autònoma de Barcelona en una jornada de portes obertes específica per als alumnes dels centres que col·laboren amb aquesta universitat.

Els alumnes van ser rebuts al Rectorat on se'ls va lliurar informació sobre el pla d'estudis de la universitat. Posteriorment, van fer un recorregut en autobús pel campus i van visitar la Facultat de Dret. Tots els assistents valoren molt positivament la visita.

El Centre de Formació d'Adults Baix Montseny té una llarga trajectòria en la preparació de les proves d'accés a

la universitat per a majors de 25 anys i col·labora activament amb la universitat de Girona i l'Autònoma de Barcelona.

Participació a la taula rodona de l'IES Baix Montseny

18 de març de 2010

Els alumnes del curs de preparació per a la prova d'accés a Cicles Formatius de grau mitjà, Rafa Párraga i Aitor Giró, i de GES, Xavier Palacios, van participar a la taula rodona d'orientació als alumnes de 4t d'ESO "...I després de l'ESO, què?" organitzada per l'IES Baix Montseny. Els convidats a la taula van explicar la seva experiència i entre tots van fer una visió general dels principals itineraris que poden escollir els joves en finalitzar l'etapa educativa obligatòria.

Tour Camp Nou i Museu del Barça

20 de març de 2010

El dissabte 20 de març, un grup de més de quaranta persones va realitzar una visita al Camp Nou. Van visitar les instal·lacions del camp: vestidors, zona mixta, sala de premsa, terreny de joc, grades, tribuna, cabines de retransmissió per als mitjans de comunicació,... També van fer un recorregut per les diferents seccions del museu, en les quals van poder veure objectes de la història del Barça, la seva col·lecció de trofeus, incloent les sis copes de la temporada 2009 i la pilota d'or de Leo Messi, i els millors moments del club en un ampli desplegament audiovisual.

Ja pots contactar amb nosaltres a través del Facebook de l'escola. Entra al cercador de Facebook i escriu CFA Baix Montseny.

Ajuntament de Sant Celoni